

www.e-rara.ch

Thēsauros. Keraz amaldeiaz, kai kēpoi adōnidos

Bolzanio, Urbano

Venetiis, [Aug. 1496]

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-152037>

[O]

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

Ξυνάρασθ' ξυναρμόσαδ' καταθέδαι ἀπὸ τοῦ ἀρῶ τοῦ ἀρμόζω
 Ξυνεξώγη, ξυνεξάγη διελύθη ῥήσασθ' ῥήξω ἐξήχα, ὁ μέσος
 πρὸς ἐξήκα, ὁ πρὸς ἐξήγη ἐξήγη, καὶ τροπή τῶ ἢ εἰς
 ὦ ξυνεξώγη.

Ξυνήϊα, δηλοῖ μὲν τὰ κοινὰ, καὶ διὰ τοῦτο ἄλλως μὲν εἰπεῖν,
 ἄρασε· δριμύως δὲ κατέτινα παλαιὸν ἄληκτα, ἢ γουν μήπω
 εἰς λάχος ἐλθόντα· ὥς λαχεῖν τίς τις εἰς κλῆρον· γίνεται δὲ ἢ
 ἀπὸ τοῦ ξυνός· οἷον ξυνός ἐνυάλιος οὐ λετητικὸν ξύ-
 νθος· ὡς ἡ μετάρφος, καὶ διαλύσει καὶ ἐκτάσει, ὃ δέτερον αὐτοῦ
 τὸ ξυνήϊον, ἢ ἢ ἄλλως ὡς ξείνος ξείνιος, ἐπλεονασμῶ ξυνήϊον.
 οὕτω ξυρός· ξύνιον καὶ ξυνήϊος.

Συμβλήμματα τὸ πλησιάζει καὶ συμμίζαι.

ἈΡΧὴ τοῦ .Ο. ΣΤΟΙΧΕΪΟΥ.

ΑΡΟΙ αἰδυναῖκες οἷον ὁ αῤῥίων ἐνεκα σφετεράων,
 οἷον εἰς ὁμόαροί τινος ὄσαι, παρὰ τὸ ὁ μὲν ἀρενέαι,
 καὶ σινηρμόσθ' ῥάμα, ὅς αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ὁ αῤῥίζην.

Ὁγμος δὲ, ὁ προαροτριαθεῖς τὸ ποιεῖν ἢ ἀνοίγει ἐλκυσμῶ ἀρότρη,
 ὡς ἀπὸ τοῦ οἷ γω οἷ γμος, ἐπὶ ὁγμος κτλ τοῦ παλαιός· ἢ ἐκ τοῦ ἐλ-
 κω ὁλγμος· ἢ ἀπὸ βολῆς τοῦ λ' ὁγμος· ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀγρ, ἄγμος
 ἢ ὁγμος ἢ ἐπίστιχος ἀγών· σημαίνει γράφασθ' ἐπίστιχον ἢ αὐ-
 λακώδην φυτεῖαν· βαρύνει δὲ κανόνι τοιούτω· τὰ εἰς ὅς λήγου-
 τα δισύμβα μονογυῖα ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ ὁ ἢ ἔχοντα δύο
 σύμφωνα, βαρύνεται· ὁκνος, ὁμβρος, ὁστος, ὁρθρος, ὁρφνος, ὁλ-
 βος· οὕτω γοῦν ἢ ὁγμος.

Ὁδὰξ τοῖς ὁδῶσι λαβέδ' τινός, Ὁμηρος ὁδὰξ λαβοίαν ῥαῖαν.
 ἀντὶ τοῖς ὁδῶσι τὴν γῆν δάλοιν· τοῦτο δὲ συμβαίνει αὐτοῖς
 ὁδυνωμύοις· δάκω δάξω καὶ πλεονασμῶ κατὰ ῥαῖαν τοῦ ὁ
 ὡς σαφίς, ἄσαφίς καὶ ἀποβολῇ τοῦ ὦ μέγαλ' ὁδὰξ.

Ὅδους παρὰ τὸ ἐὼ τὸ πέμπω ἐδὸς ἢ ὁδός· ὡς σβείω σβειδὸς ἐᾷ ἀπο-
δός· τὸ δὲ οὐδὸς πλεονασμῶ τῶ ὕ.

Ὀδωάσαι ὀδωάω ὀδυνᾷ ὀδυνάομαι ὀδυνῶμαι ὀδυνᾶται· τὸ
τρίτον τροπή τῶ τ εἰς σ ἰωνικῶς, ὀδυνᾶσαι.

Ὀδῶδα· ὅστις ὀζώ, ἀλλὰ καὶ ὀζᾷ πεισπώμηνος, ὅθεν τὸ προσώζε-
σαν, ὡπερ πείζω πειζῶ· ἐκ τῶ ὀζω ὅσω ὁ μῦξ· ὁ πῶξ ὦ-
κα, ὁ μέσος, ὦδα· καὶ ἀπικῶς, ὀδῶδα· ἢ ἐκ τῶ ὀδᾷ, ὀδῶσω, ὦ-
δηκα, ὁ μῦξ, ὦδα.

Ὀδαξ λαξεῖν τὴν γῆν, ἢ γιν λαμβάνειν φιλ γῆς, ἀπὸ τῶ δάκω
δάξω, δάξ· ἢ ἐᾷ ὡς λήγω, λήζω, λήξ, καὶ λάξ· οὕτω ἢ δῆκω δῆ-
ξω, δῆξ, καὶ δάξ· καὶ κατὰ πλεονασμὸν ὀδαξ· δηλοῖ δὲ τὸ δά-
κην τὴν γῆν τοῦς πεφονδευμένοις, ἐν τῷ σφραδαξῆν.

Ὀδῶδῃ μίσου ὑπερσυντελίει τὸ καρόνισμα τοιοῦτον, ὀζῶ ὀζῆ-
σω παρὰ τῷ κωμικῷ ἐν σφηζίν ὅ καὶ ἄλλως ὀζέσω· χρῆσι κοι-
νῇ πρὸς ὁμοιότητά τῶ αἰνῶ αἰνήσω καὶ αἰνέσω, ἢ τὸ ὁμοίων·
ὀζῶ οὖν ὀζήσω, ὁ πῶξ ὠζῆκα ἐν ὀργητικὸς, ἢ μέσος ὠζα δὲ
συμμάτως ἐν γῆ τῶις πεισπώμηνος ῥήμασι μιᾷ συλλαβῇ
ἐνδεῖ γὰρ ἐν ὀργητικῷ πῶξ κεκμημένου ὁ μῦξ, οἷον ὀλῶ ὀλέσω·
ὠλεκα· ὅθεν ἀπικὸν ὀλωλα· ὠζῆκα γοῖνν· ὁ μῦξ ὠζα· ἢ ἀπικῶς
ὀζῶζα· ἢ τροπή δωρικῇ τῶ δύν· ὀζ· εἰς δύν· δδ· ὡς ἐτε-
ρωθὲ δηλοῦται· ὀδῶδα· ὁ ἱπῶξ ὠζῶζα ἢ ὠδῶδῃ μετὰ δύν
ἀπικῶς αὐξήσεων· ἢ ἰωνικῶς ὀδῶδῃ συστολῇ φιλ ἀρχούσης·
γιοῦτον δὲ ἐᾷ μετὰ λίγα τὸ ὀρώρῃ· ὀρῶ γὰρ τὸ διεγείρω, ὁ μῦξ
ὀρήσω ὀρῶ ὠρῆκα ὁ μῦξ ὠρα, ἢ ἀπικῶς ὀρωρα ὅς ὕ πρῆθισει
χρονικῇ γίνεται ὠρορα· ἱπῶξ κοινὸς ὠρώρῃ, ἐᾷ ἰωνικῶς
ὀρώρῃ, οὐ τρίτον ὀρώρῃ δὲ ρανόθεν νύξ· δηλονότι οὐ μόρους
ταπεινοῦν μνησυχὸς χρορικαὶ αὐξήσεις ἰωνικῶς, ἀλλὰ ἢ
ἐκ βραχέων μηκύνονται ἀπικῶς ὡς ἐν τῷ ἡβουλόμην, ἡδυ-
νάμην, ἡμελον· ἡδῃ δὲ ἢ ἐν τῷ δοκόνου εἰ ἐᾷ αὐτὸς αὐτὸ ἐκ
τῶ διαεκόρου κεκράαθζοκεῖ.

Οἱ μα ὀρμημα ἀπὸ τοῖ μῶ τὸ ὀρμῶ. οἱ μήσω. οἱ μημα. Ἐ συγ-
κοπῇ, οἱ μα.

Οἱ μα οἱ ὡ τὸ ὑπολαμβάνω οἶομαι, Ἐ συγκοπῇ, οἱ μα.

Οἶο, τοῖ ἰδῶ, ὅς ᾧ ἰωνικῶς, οἶο γὰρ ἰωνος, ἡ οἱ θεήαλοι τὰς φη
εἰς ὅς ἐθέλει γλυκαῖς, διὰ τοῖο προφέρεται.

Οἶος ὁ μόνος, ἢ οἶα ἢ μόνος. παρὰ τὸ ἶος, ὁ σημαίνει τὸ αὐτὸ. ἡ πλε-
ονασμῶ τοῖο, οἶος. Ἐ οἶα δηλυνκόν. ὡς τὸ παιδίσκη οἶα θᾶλλον
προσελθούσα θροήσεις.

Οἶοθεν, οἶος ἀπὸ τῆριον μαχέσασθαι ἐκ μόνου μόνος. νυνὶ δὲ μό-
νος πρὸ μόνος.

Οἶσε τε ρῆμα προστακτικὸν ἐνεσῶτος Ἐ παρτατικῶν. ὅς ᾧ
οἶσω μέλων. καὶ μετὰ ταῦτα εἰς ἐνεσῶτα τοῦτο μεταγόμε-
ρον, μέλονται δὲ ἐχθ. τὰ γὰρ πρὶντικῶς ἀπὸ μελλόντων εἰς
ἐνεσῶτα μεταγόμενα, ἀχθ. τοῖ παρτατικῶν κλίνεται τοῦ
τὸ προστακτικόν, οἶσε. τὸ τρίτον, οἶσέτω. οἶσε τε. ἀντὶ αἰετι.

Οἶδα γνώσκεις. εἶδω γνώσκω. ὁ μέγ. ὅς ᾧ. οἶδα. ἢ διὰ τὸ ὡς ἢ ἢ.
εἰ μὲν γὰρ ἐνδυσμαβῶ τὸ ἐκρήθῃ, ἢ μόνον, ἢ μετὰ τὸ ἢ, τρίτον
εἰς ὅ, ἐν τῷ μέσῳ παρτατικῶν. ἢ διὰ φη εἰ διφθόγγος εἰς εἰδᾶ
φθόγγος ἐπεσθᾶν ἀρχεται ἀπὸ τοῦ ἐνεσῶτος ἀξέπος ἢ ἐν τοῖς
ᾧ φη μὲν οἱς τηρεῖται. εἶδα ἐν δαλύσει εἶδα. ὡς εἰκαεῖ-
κα. ἡ τρωτῇ αἰολικῇ τοῦ εἰς ὅ, οἶδα. τὸ δαύτερον, οἶδας. προ-
σηματισμῶ φη θᾶ συλλαβῆς ἀπὸ τῆς ὡς. οἶδα δα. συγκοπῇ αἰο-
λικῇ, οἶδα, ἢ οὕτως. ὅστις εἶδω τὸ γνώσκω βαρύνονον. καὶ εἰ-
δῶ περιπατώμενον. καὶ παρὰ γὰρ εἶδωμι. τὸ δαύτερον, ἢ δης.
καὶ μετὰ φη θᾶ, εἶδω δα. ἡ οἶδα. τὸ δὲ οἶδα ὡς περ ἀπὸ τοῦ εἰ-
κω γίνεται εἰοίκα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῖ εἶδω τοῦ σημαίνοντος
τὸ γνώσκω. ὁ μέσος παρτατικῶν εἶδα. ἡ δαλύσει εἶδα,
ἡ οἶδα. ἢ τρωτῇ αἰολικῇ τοῦ εἰς ὅ, Ἐ ἐπεκτάσει φη εἰ.
ὡς ὁρᾶ, ἰορᾶ. ὡν ὡ. ἢ πλεονασμῶ τοῖο. τὸ μὲν τοῖο εἰοίδα αἰο-
λικόν ὅς ᾧ καθὸ τὸν τῶνον ἀναβιβάζει, εἶδα ὡς εἰκα, συνήκα.

οὕτως ἢ οἶδα συνοῖδα εἶναι.

Οἶων τῶν προβάτων Ἀείσαρχος δισυμάβως οἶον λέγει ὡς αἰ-
γῶν. ὁ δὲ ἀσκαλωνίτης Πτολεμαῖος λέγει, ἢ εὐθεία μόνῃ εἰ-
σὶν εἰς οἶον. αἰδέλοι παρὰ πλάγια πώσεις κατὰ διάσασιν.
διαμαρτάνουσι δὲ ἀμφοτέρω, οὐδέποτε γὰρ ὁ ποιητὴς μο-
νοσυμάβως εἶπε τὴν εὐθείαν, ἀλλὰ δισυμάβως, οἶον τοῖσι
δοῖς λάσιος, καὶ τὰς πλάγιας κατὰ διάσασιν λέγει, οἶον μὲν
γονεῖται οἶος, καὶ ἡ δὲ πένεθεν οἶον. ἢ μὴ λοῖεστε ἢ αἶγες εἰδὲ
κωλύει μέτρον οὐ κατὰ διάσασιν λέγει. οἶον οἶος ἀώτῳ, ἀλ-
λωστε ὅτι τὸ οἶον δισύμαβον, ἀναλογώτερόν ἐστι τῷ μονο-
συμάβου, πλὴν γὰρ ὅστις εἰς τὸς λήγοντας ἐπὶ εὐθείας εἰρεῖν,
οὐδὲν δὲ εἰς οἶον, εἰ μὴ μόνον τὸ οἶον καὶ φθοῖς ἀπικῶς.

Οἰζυρός, τοιαύτην ἔχει παραγωγὴν, ὡς παρὰ τὸ αἰ-
ετίζημα, γίνεται αἰάζω, καὶ παρὰ τὸ ὦ, ὥζω. ἐν αἰχί-
λῳ, ὅζου τὸ οἰμώζω. οὕτω παρὰ τὸ οἰ, οἰζω. ὅζου πα-
ράγωγοι οἰζύω, καὶ κατὰ διάλυσιν οἰζύω. ὡς τὸ ἀλλάγε-
θαι περὶ ἐκείνον οἰζύει. ὅζου οἰζύς, ἢ ἀξία, θρήνων κακοπάθεια.
Ὁ οἰζυρός, ὁ θρήνων ἐπαξίος.

Οἰκός. τὰ εἰς ὅς δισύμαβα, μονογενὴ ἀπὸ φιλ. οἰ. ἀρ-
χόμενα, φιλεῖ βαρύνεσθαι ὅτε πρὸ τῆς ὅς σύμφωνον, ἢ σύμ-
φωνα, ὑπάρχει. οἶον οἰκός. οἰ. γὰρ. εἶμος. οἰ. γὰρ, τὸ δὲ οἶος δῆ-
μος δὲ ὅστις ἀπικῶς, ὅξυτόνως. ὅξυ τὸ σύμφωνον πρὸ τοῦ
ὅς. ὁ δὲ ἔσθαι οἶος εἰσὶ καὶ οἱ λέγοντες θηλυκῶς. δὲ καὶ
ἐκ τοῦ τοιχίου τοῦ δήμου οἰκεῖν ἐλπίς εἶναι καθ' ὁμοίότη-
τα τῷ ἀθήνηθεν. ἢ θήβηθεν. εἰδὲ ἴσως ἄλλος δῆμος ὅστις οἶος
οἶος, ἢ ἄλλος ἢ οἶος, ζητητέον ἐτέρωθεν.

Οἶδα αἰολικῶς πεπρὶ ἡδῶ. ὁ ἡρακλείδης φησὶ ὡς καὶ τὸ δέδυκα,
λέλοιπα, πέπριθα. τὰ γὰρ κοινὰ, τῇ δὲ τῷ εἰ καὶ τῷ φθόγῳ πα-
ραλήγεσθαι βδλονται.

Οἰνοβαρείων ἐκ τῷ οἰνοβαρεῖν γίνεται παραχρῆν ὡς τὸ θέω,

κι χείω καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐῖς σεσημειωμένον ὡς βρῦνέ) μὲν.
τὸ οἶνοβαρείω· περισπᾶται ὃ παρὰ τοῖς ὑσέρον τὸ καρηβαρῆς.
Οἶδε πόδην ῥηματίζων ἡρώδανός ἐνθα λέγει περὶ τοῦ Φαινό-
λης Φαιρόλου· γρυφόλης, γρυφόλου παρὰ δίδωσιν· ὡς ἡ γρυκὴ
τοῦ οἶδε πόδος μεταθέσει τῆς ὅς εἰς ἡς, ποιῇ τὸ οἶδε πόδος οἶ-
δε πόδου· ὁ περὶ οἶον τῷ τρί πόδος· τριπόδης· καὶ ἑκταπόδης
παρὰ ἡσίοδω.

Οἱ ἐξηγῖνοι καθ' ἡρᾶ κλείδην τὰ τρίτα τῶν μὲν ὀριστικῶν περι-
σπῶντων τῆς πρώτης συζυγίας, καὶ τῶν βαρυντόνων δὲ ῥημα-
τῶν, κατὰ τὸ γνῖκον εἰς τὴν σὶ συλλαβὴν περαιοῦσι τοῦ ἢ πα-
ραλήγματος· τὸ γνῖ φιλεῖ, καὶ νοεῖ, καὶ λέγει. Ἐ φέρει· φιλοσίφη-
σι· καὶ νόσοι, καὶ λίγησι, καὶ φέρησι· τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ λαμπρόν
παμφαίνεσι παρὰ ὁμήρω· ἅπαξ φησὶ χερσα μὲν ὡτῇ διαλέ-
κῳ ἐπὶ τούτου, λαλεῖται δὲ καὶ ῥημα· ἰβύκτον ὑπὸ τῷ ῥα μ-
ματικῶς διὰ τὸν μελοποιὸν δηλαδὴ ἰβυκὸν φιλιδήσαστα ρι-
αύτη γλώσσῃ· εἰδήφησι δὲ τὸ ὦ ρυτίσιν ὑπάρχω πρώτης ὅς
συζυγίας κατὰ τὸ φιλω· Ἐῖς τριτὴν αὐτῷ εἰ, δωριζόμενος
κατὰ ἐξηγῖνους, γρυοῖ τ' ἂν ὁμοίω· λόγῳ· ἐκ τούτου ἡσὶν ὁ ἐρε-
σῶς· ἰσέον δὲ ὅτι οὐ περὶ τρίτων αὐθυποτάκτων ὅτιν ὁ λόγος· ὁ
πρῶτον τὸ λάβη λάχει· ἐξ ὧν λάμψι λάχσιν· αὐτὰ γὰρ καὶ ὅσα
τοιαῦτα, οὐ ἐξηγῖνων εἰσὶν· ἀλλὰ ἰώρων.

Ὀκλαδᾶν παρὰ τὸ ἐγκλᾶρ Ἐκάμπην τὰ γόνατα, ἐν τῷ κα-
θείζεσθαι· ἐκ δὲ τοῦ κλῶ κλάσω γίνε) ῥηματικὸν ὄνομα, κλάσ-
καὶ δωρικῶς, κλάξ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ὁ, οἶον ὁ κλάξ· ὡς ὁ-
σαξ· καὶ ὁκλάξην χωλόφ ἐπὶ γόνα κάμπηται.

Ὀγνείω οὐκ ὅστις πλεονασμός· λέγεται γὰρ ὅτι ὅστις ὀκνῶ, καὶ κα-
τὰ ἰωνας ὀκνέω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰ· οὐκ ὅστις δὲ οὕτως, ἀλλὰ
κατὰ παραγωγὴν· ὡς βρώσω, βρωσεῖω· θάλω, θαλπεῖω·
εἰργῶ, εἰργέω· οὕτως ὀκνῶ, ὀκνεῖω, σημαίρη τὸ ῥαθυμῶ καὶ ἀ-
μιλῶ· καὶ τὸ δαλείω, ὅθεν καὶ ὁ θεολόγος· ὀκνῶ γὰρ εἰπεῖν ἀρτι

τῷ δέδουκα.

Ὁ λέκοντο ἀπώμοντο παρὰ τοῖς ἰώσιν ἄρχεται ἀπὸ τοῦ
καὶ ἐχθρὰ πάθος καὶ διέλεκτορ, γίνεται δὲ παρὰ τὸν μέλλον-
τα προσόδω τοῦ κ· παρὰ γωγχεήματα· ὅστιν οὖν ὁ λῶ ὁ λίσω ὁ
λίσκεω· ὡς ἐώεσθω, ἔσκεω· ἢ ἐνδεία τοῦ σ, ὁ λείκω· οὗ ὁ παρ-
κέμμερος· ὡλεκα· ὁ παθητικός, παρὰ τατικός· ὡλεκόμην· ὡ-
λέκοντο· ἡ αἰ ἰακῶς, ὁ λέκοντο· ἔτετρα δὲ αὐτοῦ κινήματα· οὐκ
εἰσὶν, οὐ γὰρ ποιεῖ τὰ τοιαῦτα μέλλοντα.

Ὅληαι τυραννίδων προπερίσσει, καὶ τὸ ἰ προσχράφει, οἱ ὁ μμερος
παρέλκοι τὴν ταῖ, οὕτως εἰ ἐπὶ τοῦ πρώτου ἐπαύρηται· ὅστι δὲ
μέσος ἀόριστος πρώτος· ἢ οὐ περισπᾶται· οὐ δὲ προσχράφεται
τὸ ἰ· τὸ μμερὸς ὀρῆται· οἱ ὁ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νορῆται· εἰ τοῦ
ὀρῆται γίνεται ἐνεσῶρος· ὡς ἀπὸ φηλ πρώτης συζυγίας κατ' ἐκτα
σὶν· ὡς δὲ ζεαὶ· δίζηται· λέγουσι γὰρ οἱ ἰωνεὶς ὀρίω, εἰ ἀπὸ τῆς πρώ-
της συζυγίας, ὡρεὸν ὀμιλον.

Ὀλιγοδρανέων ὀλίγον ἰχύων δρανένην γὰρ τὸ ἰχύον.

Ὀλιδοσ παρὰ τὸ ὀλοδένειν, ἢ παρὰ τὸ ὀλθ καὶ τὸ ἰζω
τὸ καθέζομαι, ὁ ὀλθ ἡ καταπίπτωρ, καὶ ἔημα, ὀλιδῶ, ὀ-
λιδοήσω· εἰ δὲ τοῦ ὀλιδῶ, παρὰ γωγορ, ὀλιδοαίνω, ὡς
φῶ, φαίνω.

Ὀμύω, οἱ μμερὸς παρὰ τὸ ὀλῶ, ὁ μύω, πλεονασμῶ τοῦ λ· οἱ δὲ
παρὰ τὸ ὀλω ὁ μύω· τὰ δὲ διὰ τοῦ ὤω ποιῶνται εἰς μῆ παρὰ
γγορ, εἰ μμερὸς ὡσὶν ὑπὲρ δύο σου μαυᾶς, ἄχει τοῦ ^{εστ}πρὸς ἡλί-
νεται· εἰ δὲ διδύμαβα, καὶ μετὰ τὸν παρὰ τατικόν.

Ὀλιώτερθ· εἰ τοῦ ὀλοός, ὅστι δὲ τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ ἀπλού·
τὸ γὰρ δικαιότερον ἢ ὀλωότερον συγκριτικὰ ὄντα τύπου, ἀν-
τὶ ἀπλῶν λαμβάνεται τῷ ποιητῇ.

Ὀλοφυρόμμερος κλαίων, ἀποδυρόμμερος ἡυρίως μετὰ τιλ-
μῶ τῶν ^φχιῶν κλαίειν, παρὰ τὸ ὀλωσ φύρειν ἑαυτὸν.

Ὀλοφώϊα, ὀλέθρια παρὰ τὸ τούτῃ φώτας ὀμύειν.

Ὀλυμπος· ἵοικε μὲν εἰς τὸ ὀλόλαμπος, συγκοπῆναι ἢ λα-
 συμαίη· τραπῆναι ὃ τὸ δεύτερον ὃ εἰς ὑαῖολικῶς· ὡς τὸ ὄνο-
 μα ὄνυμα, ὅζ' οὐ καὶ τὸ ὄνυμαίνω, καὶ τὸ ὄνυμος, καὶ τὰ τοι-
 αῦτα· διὸ καὶ φιλοῦται τὸ Ὀλυμπος· φιλωτικοὶ γὰρ οἱ
 αἰολεῖς.

Ὀλίεσκον πλεονασμὸν ἔχει τὸ εἶναι ἐν τῇ παραληγουσῇ.

Ὀλίγον ὀλίγον καθ' ἡρακλείδην ἰωνεῖς φασὶ οἰνεώτεροι τὸ ζ-
 αὐτὶ τὸ γ' ἡρώμιοι, καὶ τὸ μὲν φύζω, φύζω λέγοντες· τὸ δὲ
 πέφυκα ἢ πεφυγῶς, πέφυκα ἢ πεφυγῶς· εἰ δὲ τίς φησὶ
 οὕτω καὶ ἐκ τῆς φυγῶς φυγῆσαι πεφυγνέότες γινέσθαι καὶ πε-
 φυζότες ἐξαίρεθῆσθαι ἢς μέσης συλλαβῆς· καὶ τοῦ γ' ἱερῶν
 τὸς εἰς ζ', ὃ γίνεται ἐν τῇ φυγῇ· φύζα· ὅθεν φυζινός φησι, ὃ
 δῆλός· εἶπε φυζακηνός ὡς λεπτός, λεπινός, λεπτακινός.

Ὀμηρος παρὰ τὸ ὀρῶ ἐλὶς μὴ ἀπαγόρευσις, μήρος· καὶ ὑ-
 περθέσει, ὀμηρος· ἢ παρὰ τὸ πηρὸς ὁ τυφλὸς ὁ πηρὸς· καὶ
 ὀμηρος καὶ ὀμηρίδης γινέσθαι, Πλούταρχος δὲ ἄλλως λέγει ἐν
 τῷ εἰσὶ αὐτοῦ.

Ὀμήγυρις πλῆθος· ἀθροίσμα· παρὰ τὸ ὁμοῦ· καὶ τὸ ἀγυρῖς ἢ ἀ-
 θροῖσις· ὁμοῦ ἀγυρῖς καὶ συγκοπῇ ἢ τροπῇ τοῦ αἰεῖς ἢ ὁμή-
 γυρις.

Ὀμηγερέες ἐπίρρημα ἀθροίσεως· παρὰ τὸ ὁμοῦ καὶ τὸ ἀγέρω
 τὸ συναθροίζω ὁμοαγέρης ὁμοαγέρεις· τὸ πληθυντικὸν ὁμο-
 αγέρεις συστολῇ τῶ τ καὶ συγκοπῇ ἢ τροπῇ ὁμηγερέες ἐλαμ-
 βάνεται εἰς ἐπίρρημα, ὡς περὶ τὸ ἀομείες.

Ὀμιλαδὸν κατὰ ἱλας ἐ συστοφάς· ἢ ἀθροίσματα.

Ὀμοκλή, ἢ ἀπειλή ὁμοκλητῆρος ἀκούων· σημαίνει δὲ τὸ ὁμοῦ
 ἐγκελεύσασθαι, καὶ πλῆξαι· ὡς τὸ πεπλήγοντ' ἱμάσιν ὁμο-
 κλήσαντ' ἐπέεσσιν, ὅταν δὲ λέγῃ, τὰ σκῆπτρα ἑλασκειν, ὁμο-
 κλήσασκέντε μύθῳ αὐτῇ ἢ πείλῃ· γίνεται παρὰ τὸ κέλ-
 λω τὸ προστάσσω, καὶ τὸ ὁμοῦ ὁμοκλή καὶ συγκοπῇ ὁμοκλή ἢ

ὅτι ἔῃ μακλῶ τὸ φωνῶ ἐ λέγω ἀπὸ τοῦ καλῶ συζκοπῆ γ
νόμῳ, ἐκ γὰρ τοῦ ὁμῶ ἢ τοῦ κλῶ ὁμοκλῶ τὸ μεθ' ὑμεῶς ἀ-
πειλῶ ἢ ὁμοκλή οἶον εἰ ὁμῶ πᾶσι λεγομένη φωνή· οἶον μετα-
δὲ τρώεσσι αὐτὸς ὁμόκλα ἀπὸ τοῦ πᾶσιν ἐπιφώνῃ, ἐ λέ-
γειν ὅθεν ἐ τὸ ἐνικλᾶν· τοῦτο ὁ ἀριστοφάνης ἀρτὶ ἀντιλέγει,
τὴν γὰρ ἐν πρόθεσιν ἀντὶ τῆς ἀντὶ· οἶον τὸν σὸν ἐνθάλην λέγει
ἀντὶ τοῦ ἀντιθάλην.

Ὁμοκλήσασκεν ἐκ τοῦ ὁμῶ ληξῆμα ὁμοκλῶ· ὁ ἀόριστος· ὁμό-
κλησα τὸ τρίτον, ὁμόκλησε, καὶ ὁμοκλήσασκεν· ἔλθω μὲν δὲ
καὶ διαλάβω μὲν περὶ τῶν τοιούτων· ἰστέον ὅτι ταῦτα ἰωνικῶς
γίνεται διὰ τοῦ σκ, ἀπὸ τῆς μαρυτόνων ὄντα ἔχουσι πρὸ τοῦ
σκ τὸ ἰ· οἶον τύπεσκε· λάβεσκε· λέγεσκεν· ἔσκε· ἰπεσαλμέ-
νῃ τοῦ ἀόριστος πρῶτον· περὶ δὲ μέλοισιν εἰπεῖν, ὁμοίως ὅ καὶ
τὰ φιλ πρώτης συζυγίας τῶν περιπατωμένων, καὶ τῶν εἰς μὴ τὸ
ἔχει πρὸ τοῦ σκ, οἶον ποίεσκε, τίθεσκε· τὰ δὲ φιλ δευτέρας
συζυγίας τῶν περιπατωμένων ἐν τῷ παρτατικῷ μόνῳ ἔχει τὸ
αἰ ἀπὸ τοῦ σκ· οἶον υἰάσκε· γέλασκεν· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἀο-
ρίσῳ εἰάν ὁλως γέγονε· τὸ ἔχει ἀπὸ τοῦ σκ· οἶον μυκῶ, μυ-
κήσω, ἐμύκησα· ἐμυκον· μύκεσκε· τὰ δὲ τῆς δευτέρας συζυγί-
ας τῆς εἰς μὴ καὶ ἐν τῷ παρτατικῷ καὶ ἐν τῷ ἀορίσῳ πρώτῳ
διὰ τοῦ αἰ ἐκφέρονται, οἶον ἰσκημι· ἰσκη· ἔσκη· σάσκε· τὰ δὲ τῆς
τρίτης συζυγίας τῆς περιπατωμένων, καὶ τῆς εἰς μὴ διὰ τοῦ οἰ ἐκφέ-
ρονται· οἶον ἐχέουσιν· ἐχέουσκεν· ἐδίδων, ἐδίδουσκεν· τὰ δὲ φιλ
τετάρτης συζυγίας τῆς εἰς μὴ συσέλη τὸ δέχονον μόνον· ἀ-
πὸ τοῦ σκ, οἶον ἐζάγνυ· ζάγνουσκεν· ἐδυν· ἐδυσ· ἐδυσκε· ὁ δὲ
ἀόριστος δὲ δευτέρος ἐπὶ τῶν μαρυτόνων καὶ περιπατωμένων
καὶ τῶν εἰς μὴ τὸ αἰ ἔχει ἀπὸ τοῦ σκ, οἶον τλάσκε, χράψα-
σκε, μοήσασκε, φήσασκε· πῆσασκε· καὶ τοῦτο εἰλότως,
τὸ γὰρ λεχέωσιν μόνον αἰ τῷ τρίτῳ προσώπῳ ἀνέσθ.

ἐν ταῦτα προερχόμενα γὰρ τὸ σὺν τῷ ζῆτι προσώπῳ τοῦ
 ἀορίστου, οὐδὲν ὁμόφωνον μετὰ αἰ. ταῦτα δὲ οἱ ἰωνεῖς, οἱ ὅτι ποιη-
 ταὶ καὶ μίμησιν τῶν ἰώνων πολλὰς τὰς πρώτας προσώπων ἐ-
 τὰς δευτέρας ποιοῦσιν· οἷον τύππεσκον χήρεσκον· τύππεσκε·
 χήρεσκε· λέγει δὲ Ἀμεινων ὅτι εἴτι προσλάλωσι ταῦτα κα-
 τὰ τὸ τέλος ἀποβάλλουσι καὶ τὴν ἀρχὴν· καὶ γὰρ τὸ ἐτυπε
 ποιοῦσιν οἱ ἰωνεῖς τύππεσκε· ἀποβάλλουσι καὶ τῆς ἀρχῆς·
 καὶ προστιθέντων κατὰ τὸ τέλος διὰ τοῦτο τὸ ἐτυπεν ἐν τῷ
 τύππεσκεν, ἀποβάλλει τὸ ἐ τῆς ἀρχῆς· ἐπεὶ δὲ τὰ κρητικὰ ἰω-
 νικῶς ταῖς ἰδαῖς μετοχῆς θέλῃσι συνάραξαι· οἷον ἐτυπε,
 τύπε· δι' ἐπιστροφάδην, πρὸς τύπων μετοχῆς· ἡ ψαρο ἄφαρ
 δὴ μου πρὸς τὴν ἄφασ μετοχῆς, ἡ ἀκουσα πρὸς τὴν ἀκούσασα με-
 τοχῆς· διὰ τοῦτο δὲ εἶπον ταῖς ἰδαῖς μετοχῆς, καὶ οὐ τοῖς ἰ-
 δίοις ἐνισῶσι· διὰ τὸ εἶπεσκεν· τοῦτο γὰρ τῇ εἰπὼν μετοχῇ
 συνίσχεται οὐ μὴν βεβῆκεν ἐνιστῶσι· ἐπὶ γὰρ οὐδὲν ἐνιστῶς.
 ὁμοσον, ὠμνύω, ἐνισῶς· καὶ ὁμνυμι· ὠμνυον· παρὰ ταυτικὸν·
 ὁμοῦμαι μέλων· ὁμώμοκα παρὰ κείμην· ὠμοσα αἶρε-
 σος· ἀφ' οὗ προστακτικόν, ὁμοσον· καὶ πλεονασμῷ τῷ σ' αἰο-
 λικῶς, ὁμοσον.
 ὁμόρην, ἀπεπίαζεν, ἀπέμασεν ἀπὸ τοῦ ἀμέλγῃ τροπῇ τῇ
 αἰ καὶ εἰς ὁ, καὶ τῷ λ' εἰς ῥ, ἢ πλεονασμῷ τῷ ὁμόρηνω· καὶ
 ὁμορηνύω, καὶ ὁμόρηνω· ἀναυξήτως ἰωνικῶς ὁμόρην, ἢ ὁμορ-
 ρηνύω μετοχῇ, ἢ αὐτως ἀμέλγῃ· τροπῇ τῷ αἰ καὶ εἰς ὁ καὶ τῷ λ'
 εἰς ῥ, ὁμόρην· παρὰ γὰρ γῶς, ὁμορηνύω· ὡς ὄρω, ὄρύω· ἡ πλεο-
 νασμῷ τῷ ὁμορηνύω· ὡς ὄρύνω· καὶ δύνω, δύνω· καὶ ὑπερ-
 θέσει, ὁμορηνύω· ὡς ὄρύνω, καὶ ἀχνύω· καὶ ὄρηνυμι καὶ ἀ-
 χνύμι.
 ὁμώλακες ὁμοροι γῆτινιάζοντες οἶονεῖ, ὁμοαύλακες· ὠλαξ ῥ
 κατὰ δωριεῖς ἢ αὐλαξ ἢ ὁμοροι οἱ αὐτοὶ, ἀπὸ τοῦ ὁμῶ ἢ τῷ
 ὄρος ὁ ὄρισμός.

ὁμοιωθῆναι, ὁμοιωθῆναι οἰκωθῆναι εἰς ὁμόροισιν ἐλθεῖν.

Ὁρεῖται, ἐκ τῆς ὀνείας τὸ ὠφελὺς πλεονασμῶν ὅτι ὡς ἐδῶ ἐδῶ
εἶδῶ, καὶ ἑαυτοῦ.

Ὁνήμιδος κοινότερον μὲν ἐκ τῆς ὀνείας ὀνήμι παρῆκται. ὁμοίως
τῶς διζῶ διζήμι. ὅθεν τὸ ἰσχυρὸς διζήμιδος ἢ τὸ φιλῶ φίλη-
μι. ὅθεν τὸ φίλατο παρ' ὁμήρου ἢ τῶς αἰνῶ αἰνέμι. ὡς τὸ οὐ-
μὴν ἐγὼ γὰρ αἰνέμι, καὶ ἄλλοις μυθίοις. ὁ δὲ ἀλεξανδρεὺς
ἡρακλείδης καινὴν τινα περιεργίαν ἐτεροίαν ὑποβάλλει ἐν
οἷς γράφει ὅτι ὁ ἐρευνητικὸς παρατατικὸς ὅτι τὸ θεμα-
τικὸν ὦ εἰς τὴν δ' ἀφθογορ μεταθῆ, πλεονάζει τὸν ἐπὶ τέ-
λος οἶον ἢ χῶ, ἢ χον, οἰκῶ, ὠλεσθ, ὠκνῶ, ὠκρουν, οὐκνῶν καὶ ἀπὸ
τῆς ὠ ἐνεργητικῆς ὑπαρκτικῆς θέματος εἴη ἀπὸ ἐνεργητικὸς
παρατατικὸς ὅθεν τὸ τῶς ὑπὲρ χον, καὶ παθητικῶς, ὅμην.
ἐξ ὧν, αἰολικῶς ὁ οὐ, γέγονεν ἦν, καὶ ὅς μιν, ἦ μιν, αἰολεῖς γὰρ
φθισί τὴν οὐ δ' ἀφθογορ παρατέλντον οὐσαν ἐν τοῖς τοῖς
τοῖς εἰς ἡ μετατιθέασιν οἱ καὶ τὸ ἐκαλόμεν, καὶ τὸ ἐνοῦ μιν, καὶ
ὅσα ὁμοία τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περιπτωμῶν, ἐκαλή-
μην, καὶ ἐνοῦ μιν λέγουσι. ἢ ἐπὶ μετοχῶν καλήμιδος καὶ νοή-
μιδος μεταπιπείσκει τῆς οὐ δ' ἀφθογῆς εἰς τὸ ἡ δ' ὠδισί ὅς εἰ-
ρημῶς ἡρακλείδης καὶ ὀνήμιδος αἰολέων διαλέκτω ἀρ-
χὴν εἶναι τὸ ὀνῶ μιν. δῆλον δὲ ὅτι ἐκ τῆς ὡς ἐξέθη, ὠρήμι καὶ
τὸ ὠνήτο διὰ τῆς παρῆκται. ἢ τὸ ὠνάτο, καὶ τὸ ὠνάσθ, καὶ
ὠνάμην. ἢ ὠνάμην. ἢ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον.

Ὀνοῦται φανερώς βαρύτονον ὅν ὡς ἀπὸ τοῦ ἐνεστώτος τοῦ
ὀρω ὀνομασθῆναι καὶ τὸ ὀνῶ ὀνόσω πρῶτον ἔφημα καινότερο
πρὶν καὶ ὁ φύσει ὀν τρίτης συζυγίας τῶν περιπτωμῶν.

Ὀξυλαβῆσαι ὁξέως λαβέσθαι πράγματος.

Ὀσάρθρον ὑποτακτικόν. τὸ δὲ ὅς ἐκ ὅσων πλεονασμῶν, ἀλλὰ διὰ
ρισίς. τὰ γὰρ ὀσάρθρα εἰώθασιν διαιρεῖσθαι, οὐ πλεονάζειν οἶον
ἡς, ἐκθ, οὐ, ὅου. διαιρεῖσθαι οὐν καὶ οὐ πλεονασμῶν, διδάσκει

ὅς ἂν ὁ τόπος αὐτὸς ὅς ἂν πλεονασμὸς τὸν οἰκείον τόνον φυλάσσει ἢ δανεν ἢ κνδανεν, ὥρα καὶ ἰώρα κα, εἰ ἄρα οὐκ ὅ κατὰ πλεονασμὸν ἐγγύετο ὥφ λιν εἶναι ὅς περιπώμνον· οὐκ ὅτε τοίνυν πλεονασμὸς· ἀλλὰ διαίρεσις· διαφέρει δὲ πλεονασμὸς διαίρεσεως λεγόμεν, ὁ μὲν τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει, οἷον εἰκοσίν, εἰκοσίν· ἡ δὲ διαίρεσις ἐναλλάσσει τὸν τόνον· ἡς, ἐκς, ὅου· δασιύεται δὲ καὶ γὰρ πλεονάζοντα φωνήεντα ἐν λέξεσι, ταῖς ἀπὸ δασιυομένης φωνήεντος ἀρχομένης, μεταληπτικὰ γίνονται τῇ δασείῃ τῷ ὀνόματι· οἷον ὥρα ἰώρα· ἢ δανεν ἢ κνδανεν, εἰς ἐφς· ὅς ἐός· ἡ ἐὴ· ἡ κεν· ἐκκεν· καὶ ἀφῆκε καὶ ἀφῆκε· τὰ δὲ πλεονάζοντα ἐν λέξεσι ψιλουμένης, συμφιλῶνται καὶ αὐτὰ· οἷον εἰκοσίν εἰκοσίν· οἰκα· ἰοικα· ὄσαι· ἰοσαι· ἐλποίμην ἐλποίμην καὶ ἐπὶ τῇ λοιπῶν ὡσαύτως.

Ὅς ἀντὶ τῇ δῖνι πλεονασμὸν ἔχει τὸ ἰναῖ ὡπερ τῷ ὀτου· καὶ τῷ ὀτω· οὕτω καὶ οὐ, ὅου, ἀναδραμούσης τῆς δασείας εἰς τὴν παρὰλήγουσαν· τὸ που δὲ τοιούτου ἐστὶ ὅτιοις, καὶ ὅτεω ἀντὶ τῇ ὤτινι.

Ὅπα τὴν φωνὴν παρὰ τὸ ἔσω τὸ λέγει, ὁ μὲν ἔσω· ἀποβολῇ τῇ ὤ μεγάλῃ, καὶ τροπῇ τῇ εἰς ὁ ὀφθέρς ὅπα, οἷον θέων κατεμρόντισεν ὁ βλέπων ὅπα.

Ὅπι πένω παρὰ τὸ ὀπῶ τὸ βλέπω, παρὰ γων ὀπένω· καὶ δὲ πλασιασμῷ· ὀπιπῶ· καὶ ἀποβολῇ ἰδ τ ὀπιπένω· ὁ δὲ ποτε γὰρ ἀναπλασιασμοὸς διὰ μακρῶς.

Ὅπιζεω τὸ ἐντρέπεσθαι ἀπὸ ὀπῶν εἴρηται τῇ ὀφθαλμῶς· οἷον θεῶν ἀπὸ πίξεο μῆνιν, ἀντὶ τῇ προόρα· καὶ ἐπιστρέφει ποιεῖν· καὶ ὀπίζετο, ἀντὶ ἐπιστρέφειν.

Ὅπηο μὲν μεμνησευ μὲν γεγενημένη· τὸ ὀπῶ καὶ ἀλλῶ καὶ τὰ τούτοις παρὰ πλῆσι τὸ ἡ διφθόγγῳ παρὰ λήγεται· ἐλλοίπασιν οἱ χρόνοι.

Ὅπαρῃον τὸ μαλίσθον· γράφεται δὲ διὰ διφθόγγου· ἀμαρῶν.

Ὄρθαι· ὄρω τὸ διεγείρω ὄρω ὄρω αἰολικῶς, ὄρκα· ὄρμαι· ὄρσ^{αι}.
ὄρται· ὄρδ^{αι} τὸ ἀπαρέμφατον· ἡ συστολή ἰωνικῇ· ὄρθαι.

Ὄρθοκραυράων· τὰς κεφαλὰς ὄρθας ἔχουσιν· κραῖρα γὰρ ἢ
κεφαλή· λέγεται δὲ διὰ τὸ τὰς πρῦμνας καὶ πρῶρας ἀρατε
ταῖς ἐκμεταφορᾶς τῶν βοῶν· σημαίνει γὰρ καὶ τὰ ἔχοντων ὄρθαι
κέραιαι· ἀπὸ γὰρ κραῖρα· καὶ τὸ φη κεφαλῆς ἡμισυ ἢ μίκρα-
νον λέγεται.

Ὄρίνω τὸ διεγείρω καὶ ταράσσω, ἀπὸ τοῦ ὄρω ὄρύω καὶ ὄρύω· ὡς
πλήθω πληθύω πληθύνω· καὶ τροπή τοῦ εἰς τὸ ὄρίνω· τὰ δὲ
διὰ τοῦ ἱρω ὑπὲρ δύο συλλαβὰς διὰ τὸ κείνω, τὰ δὲ διὰ φη εἰ
διφθογγοῦ γραφομένη, ἀχρεῖ τοῦ ἀνατακτικοῦ κλίνεται.

Ὄρων· κανόνισον ὄραω ὄρω· ἢ ἡ μετοχή ὁ ὄρων τοῦ ὄραοντος·
ἡ τὸ δὲ κτικὸν ὄραίοιμι ὄρωμι· ἡ τροπή τοῦ μὴ εἰς ἰω ὄρων· ὁ
ρων· ὄρων· ὁμοίως ἢ τὸ ἀγαπῶν· βοῶν·

Ὄρμηνα παρὰ τὸ ὄρω ὄρσ^{αι} τὸ φιλόγυνον ὄρω ὄρω αἰολικῶς· ὄρ
κα· ὄρμαι· ὄρμηρος· ἡ συστολή καὶ ἀναδρομή τοῦ ῥόνου, ὄρμη^{ος}.
ἢ ἀπὸ τοῦ ὄρμη^{ος} κατα συγλοπήν.

Ὄρμασαι ἀρμόζω τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ παθητικοῦ ὄρ^{θη} ἢ ρ
μοσαι ὑπὲρ θέσει, ὀρμησαι, ἡ συστολή τοῦ ἡ εἰς αἰ, ὀρμασαι.

Ὄρνις παρὰ τὸ ὄρω ὄρσ^{αι}· τὴν γὰρ ὀρμητικώτερον ἐξώοις πτῆμα
ὀρνιθος· ὁ κανὼν τὰ εἰς τὸς λήγνται ἔχοντα πρὸ τοῦ ἰ δύο ἀμε-
τάβολα, διὰ τοῦ θος κλίνει, δέλις δέλιθος ζῶν ὁμοιον με-
λίση· μέρμις μέρμιθος τὸ χοινίον· ἐλμινς ἐλμινθος πάλιν τοῦ
ζάλις, τράλεως· ὅστις δὲ ὄνομα πῆλιθ· τοῦτο γὰρ διὰ καθαροῦ
τοῦ ὡς κλίνει· τὸ ὄρνις ἀπτικοὶ ἐκτείνουσιν ὡς τε βραχύ· ὅστις· τὰ
ῥ εἰς τὸ βαρύ· ῥνα εἴτε ἀρσενικὰ εἴτε θηλυκὰ συσέλη τὸ ἰ· ἰωὶ
ἢ φη γυνικῆς, ὅστις μακρόν· ὅστις ῥ κανὼν ὀλέγων, ὅτι· ὁ δέποτε πα-
ραλήγουσα πρὸ τοῦ συλλάβου γυνικῆς μείζων τῆς λητούσης
φιλιδίας ὡθείας ὡείσκει· πάλιν ὁ ὀρνις ὀρνιθος· ἰστέ· ὅτι τὸ ὄρ-
νις ἡ τὸ πετεινὸν γυνικὰ εἰσιν· τὸ γὰρ χήρ· γέρανος, κύκν^{ος}, εἰδικά.

Ὁρνύω ὄρω τὸ διεγείρω ἢ ὀξύνω. ὡς πλῆθω, πληθύω. Ἐπλεονασμῶ τὸ ὕδωρ κῶς, ὀρύνω. Ἐπὶ πρῆβι βασιμῶ, ὀρνύω. ὅξ ὃ ὀρνυμι ἢ ὀρνύμεθα. Ἐπὶ ὀρνυθῆ καὶ τὰ ὀξύνω.

Ὁρόγηα, ὀρέγω τὸ ἐκτείνω ὡρεῖται ὡρεγῶς ὡρεγῆα συστολή καὶ τροπή, ὀρόγηα.

Ὁροθύω τὸ διεγείρω καὶ παρορμῶ ἀερεθίζω. ὅρα τὸ ὀροθῶ ὀροθύω, ἢ παρὰ τὸ ὄρω, ὀρῶ, Ἐπὶ τὸ θύω γίνεται, ὀροθύω.

Ὁρυσεν ἐκ τῆς ὀρύω τὸ ὀρμῶ. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς ὄρω, ὀρύω. ὡς πλῆθω, πλεθύω. πῆδω, πῆδύνω. Ἐπλεονασμῶ τὸ ὑῖωνικῶς καὶ βοιωτικῶς, ὀρούω. ὅτε δὲ πλεονάζει τὸ ὑποχέρον τὸ ὅ, ὅταν τὸ ὑπὸ χύπτασεν φωρῆεντι. οἶον κῦδος, κῦδος. κύμα, κῦμα. νόσοι, νῆσοι. ὃ πλεονάζει δὲ τὸ ὅ, ὅτε ὑποτάσσεται. οἶον εὐνή, αὐλή, αὐδή.

Ὁρόωτε, ὀράω. ὀρᾷ ὀράοιμι, ὀρῶμι. ὀράοιτε, ὀρῶτε καὶ. πλεονασμῶ τοῦ ὅ, ὀρόωτε.

Ὁρέωδαι τὸ φοβεῖσθαι, παρὰ τὸ τὸν ὀρέον ἰδρῶν. ὀρέθαι δὲ ὅστις τὸ ἰδρῶν. συμβαίνει δὲ πῶς τοῖς φοβημένοις ἰδρῶται. γίνετ' ἔτι τὸ ἰδρῶν ὀροῦν. ἢ ὅρα τὸ ὄρω τὸ ὑπαίρω. ὀροῦ καὶ τὸ ἔρεω αὖτ' παρὰ γωγον. ὅρῳ Ἐπ' μεταθέσει τοῦ ὅ εἰς δ', ὅρῳδαι. ὡς μύζω, μυδαί. καὶ ἔζω, ἐδαί. ὅθεν τὸ καθιδουῖν. ἢ εἰζώ, εἰδαί. ὅθεν τὸ εἰδῆσαι. αἰχαιδῶς. ὅρῳδαι ὅν ἢ μετὰ τοῦ σερητικῶν αἰ ὀρέωδων. ἢ τροπή τοῦ αἰ εἰς ὅ, ὀρέωδαι. τὸ μὴ ὀρᾷσθαι πλὴν ψυχὴν ἀπὸ φόβου.

Ὁρσο ρῆμα προστακτικόν, οἶον ὀρσέαι σκληπιάδην. ὄρω τὸ διεγείρω. ὁ μῦθ' ὀρῶ καὶ αἰολικῶς, ὀρσω. καὶ μετέχεται εἰς ἐνεσῶτα, καὶ κλίνεται ἀχί τοῦ ἔσθαι. τὸ παθητικόν ὀρσομαι, ὡς σόμιλω. ὀρσου. τὸ προστακτικόν, ὀρσου, Ἐπὶ ὀρσοῖωνικῶς συστολή τοῦ ὅ, καὶ διαλύσει φησὶ οὐ εἰς εἰ καὶ ὅ. ὡς ἐμοῦ, ἐμέο. τύπῃ, τύπεο.

Ὁρφνὴ ἡ σκοτία. ἀνύκτα δὲ ὀρφαίλω πλὴν σκοτεινῶ, ἀπὸ τῆς ἐρέφω τὸ σκέπω γίνεται ὀροφή. ἢ πλεονασμῶ τοῦ ὕ. ὀρο-

Φνὴ, ἔσσυλοπῆ· ὄρφνῆ.

Ὄρωρέχατο ἐκρέμαντο παρὰ τὸ ὄρέγω· ὄρέξω· ὠρέχα· ὠρεγμαί·
ὠρέγμαλυ· ὠρεκτο· ὠρέχατο· καὶ ἀπικῶς ὠρωρέχατο· ἔσσυλοπῆ
ὄρωρέχατο.

Ὄρεται κινήσει· ὄρω ὄρώ ὁ μὲν μὲν ὄρσμαι· ὄρεῃ· ὄρεται.

Ὄρωρε γίρελ μὲν ἐκτὸ ὦρα πῶς, ἀπικῶς ὄρωρε· καὶ δηλοῖ τὸ δὴ
εἰρεν· ἐπαθε δὲ ὑπέρθεσιν χόνδ μεταθέντι τοῦ ὦ μεγάλαις
τῶν ἀρχουσιν· καὶ τοῦτο ἐν γῆσι ἐξ ἡσ αἰαχοῦ ὠρεθήσεται, ὅ-
τω ποτὲ ἡ τοῦ κρονίων ὅσυσέμεν παρὰ λήγουσα χόνου·
μεταθέσει· ὁ γὰρ κρονίων· εἰ μὲν βραχυῶς τὸ παρὰ λήγον δίχο-
νον, φυλάττει τὸ ὦ ἐν τῇ γῆνικῇ· εἰ δὲ ἐκτείνῃ αὐτὸ, αἰάσει τὸ μα-
κρόν ὦ ἐν τῇ γενικῇ· ὅτω καὶ τὸ ἡνάλωτο ἐκ τοῦ ἀνήλωτο μετὴλ-
λάγη τὰς χόνου, ἐπὶ τὸ ὠαντιοῦτο, ἀπὸ τοῦ ἐν νηντιοῦτο.

Ὄρωμαλῶ· τὸ δὲ ὄρωμαλῶς δηλοῖ κυρίως μὲν τὸν ἐν ὄρφ κτύπον,
καταχρηστικῶς ὅτι τὸν ὅπου δὴ πτε.

Ὄρνισ· ὠρινόν· ὄρνισ ὄνομα· δωριδὸς δὲ ἀνήρ· ὄρνιζ ὄρνιχος κλίνῃ·
ὡς καὶ Πίνδαρος δηλοῖ τροπῇ δωρικῇ τοῦ σ· εἰς ζ· ὁπρία γίνε-
ται ἡ ἐν τῇ ἀρπάσω· ἀρπάξω· ἡ τοῖς ὁμοίοις.

Ὄρμαίνῃν κείται ὡς τοῦ διαλογίζεσθαι· ἡ μήπω καταστῆναι ἢ
στῆσαι τὸ βάλωμα· ἀλλὲν ὠρμήσει ἔτι ἡ ὄρμη εἶναι.

Ὄρῶ κανονικῶς πειρασάται, ἡρακλείδης δηλοῖ γράψας ὅτω·
τὰ θέματα ἔχοντα μετὰ τὸ προηγούμενον ὃ ἐν σύμφωνον ἀ-
πλῶν ἐπόμενον, πρὶ αὐτῶνται· νομῶ· σοφῶ· φορῶ· τὸ ὠόπω βα-
ρύνεται, ἐπεὶ δύο σύμφωνα ἔπεται αὐτὰς· τὸ δὲ ὄζω· ἐπὶ ἀπο-
ζω, ἐπεὶ διπλοῦν· ὅθεν τὸ ὄρῶ ὠλόγως πρὶ αὐτῶνται συμφώνως
ἐνὸς ἐπαγομὲν ἀπλῶ.

Ὄς ἄρθρον ὑποτακτικόν, σημαίνῃ δὲ ἀντωνυμίαν ὠκτητικῆς
ἔργου προσώπου ἐμὸς σὸς ὅς σημαίνῃ δὲ ἀντωνυμίαν ἰσοδύ-
ναμον τῇ οὕτοι, οἷον ὅς δὲ δύντατος ἀχαιῶν· δύνεται σημαί-
ναι καὶ τῶν αὐτῶν· αἰά καὶ ὅς δὲ δοικε δῶς μεγάλῃ κρῶν· πῶς αὖ

δὲ πρὶν τὴν ἢ ἀντὶ προτακτικῶν εἰλείφθαι· οἱ οὖν ἐνθάδε δὲ λόγος αἰ-
νήσ· ὅσα ἄλκιμῳ ἐξεφαάνθη, ὡς περ ἐν τῷ ὁ προτακτικὸν οὐκ
ἀντὶ ὑποτακτικοῦ τῷ αὐτῷ ποιητῇ παραλαμβάνεται, οἱ
οὐκ ἦτοί· ὅγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, ἀντὶ τοῦ ὅς· ἦτοί· οὗτος
τοιοῦτο τρόπον εἰπὼν· ὅστις δὲ καὶ αἰμόριον ἰσοδυναμοῦν, τὸ
ὅστις ὑποτακτικῶν ἄρθρων ὁμόφωνος· οἷον ὅς· ἀν' ἐλθὼν
μηνάτω με ἄνθρωπος ὅς· ἦλθεν· καὶ ἄξιόν ἐστι ζητῆσαι, διὰ τὴν
οὐκ εἶσιν εἰς ὅς· ὀνόματα μονοσύλλαβα· τὸ γὰρ ὅς· ἄρθρος
ὅστις ὡς εἰπεῖν τὸ πῶς· οἷον ὡς πρὸς χημαινομήριοι ἀπὸ πρὸς γέ-
γονε κτλ· ἀποβολὴ τῶν ὅ· ὅστις εἰπεῖν ὅτι κανὼν ὅστις ὀλίγων·
ὀλίπα ὀνόμα· μονοσύλλαβον· μακροκαταληκτὴν θέλει φύσει ἢ θέ-
σει, πλὴν τῶν τῶν, ἄλλως δὲ δύο κανόνες εἶχεν μαχόμενοι καθὸ
μὲν γράμματα εἰς ὅς· εἰς οὐ ὡφείλιν εἶχεν τὴν γενικὴν· καθὸ δὲ
πάλιν ὅτι πᾶσα δὲ θεῖα, μονοσύλλαβος ἰσοσυλλάβως κλίρο-
μήν· καὶ ἀποβολὴ τῶν ὅ· ποιεῖ τὴν γενικὴν, καθὸ ὅχνησται
χνη· ἢ ὁδῶς, τῶν δὲ ὅ· ὡφείλιν ἀποβολὴ τῶν ὅ· κλίνεσθαι·
τὸ οὖν δύο κανόνων μαχομένων ἐπέλιπον τὰ εἰς ὅς· μονο-
σύλλαβα, ὀνόματα· περὶ δὲ τῶν ὁρφῶν ὅστις εἰπεῖν, ὡς λέγει ὁ
χοῖος, ὅτι τὰ εἰς ὡς ἀπὸ τῆς αἰωνίου δὲ θεῖας εἶχεν τὸν τό-
νον καὶ φθάσῃ προπαροξισμῶν ἢ δὲ θεῖα· πᾶσα πτώσις προ-
παροξισμῶν, σημεῖωται τὸ ὁρφῶς καὶ λαγῶς· ταῦτα γὰρ οὐκ ἐ-
φύλαξαν τὸν τόνον τῶν κοινῶν· τῶν μὲν γὰρ ὁρφῶς ὁ τόνος ὁρ-
φός· ὅστις βαρύτονος· τῶν δὲ λαγῶς λαγός· ὅστις ὀξύτονος, ἢ Ἡρωδιανός φη-
σὶ, ὡς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν πειρασά· τῶν δὲ ὁρφῶς καὶ λαγῶς·
ὅσμη· παρὰ τὸ ὅδω ὅσω διαλυομένη γὰρ ζ' εἰς σ' ἐλθ'· οἱ μὲν
κοινοὶ χεῖν, οἱ δὲ αἰολεῖς τὰ δ' ὅ· ὡς ὡς· ὡκα ὡσμαι, ὅσμη·
ὅσα θεῖα φήμη καὶ κληδὼν, ὅσα ῥόδα μβροτὸν οἰεῖται, οἱ μὲν πα-
ρὰ τὸ ὅπῳ σημαίνει ἢ τὸ ὅρθ· τὸ θεσπελικόν· σημεῖωσαι δὲ τὴν
πᾶσαν φωνὴν ὅσαν λέγεισθαι·
ὅσα οἱ ὀφθαλμοὶ παρὰ τὸ ὅπῳ τὸ βλέπω αἰολικῶς, ὅσω ὡς

κώπτω κώσσω, ἢ πώπτω πέσσω· τὸ ὅσος ὅσος· ἢ ὅσους, ὡς τὸ
 κέλος τὸ βέλε· ἢ βέλες, τῷ ὅσει· ὃ καὶ εὐρηται ἐν χηρεί·
 τῷ ὅσει καὶ κτλ συγκοπὴν ἢ ἀπκοπὴν ὅσει· ἔστι δὲ ἢ ὁ ὅσος
 ἀρσενικοῦ τοῦ ὅσου· ἢ διθεῖα τῷ δὴκ, τῷ ὅσῳ καὶ κτλ μετα
 πλασμοὺν ὅσει· γίνεται δὲ τὸ πάθος τοῦ γ' ὅσον ὀνόμασι μό
 νον, ἀλλὰ καὶ ἐν ῥήμασιν· οἷον περιπατοῖμι, πρὶ παρίην· δοί
 μι, δοίην· ζῶμι, ζώην· κλύε, κλύθι· ἄνωγε ἄνωχθι· ἴε, ἴθι· πῖε,
 πῖθι· εὐρηται δὲ ἢ ἐν ἐπιρρήμασι τὸ πάθος τοῦ γ'· οἷον διχῇ, δέ
 χα· ξιχῇ, ξίχα· σαφῇ, σάφα· πάντων δὲ τῷ ἐν ὀνόμασιν μετα
 πλασμοῖν, καινότερον παρὰ ἰλιανῶ τὸ, τῷ κλείδης ἀντὶ τῷ
 κλάδω.

Ὅσοι μὲν αἰολικῶς τρὶς πῆ τῷ π' εἰς δύο αῖ· οἷον ὅπτομαι ὅσ
 σομαι, καὶ μετοχὴ ὅσοι μὲν ἀντὶ τῷ περιβλεψάμενος, καὶ
 ὅσερ θυμὸς προεώρα τοῦ τίς· κτλ τῷ ψυχὴν προσεδέχετο· οἷ
 ον κατὰ πόνοιαν ἐγνώ ἀπὸ τῷ ὅσων τ' ὀφθαλμοῖν.

Ὅσε ὑέδαι διακληθονίζεσθαι παρὰ τῷ ὅσαν ἢ ὅσι θφακλιδῶν·
 ὅσι καὶ ὅρος θεσπείας.

Ὅς τλῖπες, αἰλαμπηδόνδ· τ' πυρός· οἷον ὅς τλῖπες μαλροῖο
 πυρός παρὰ τὸ ὅσε ἢ τ' ἰλιπες, ὅσι λιπὸς τινεῖς ὄσαι· ἢ κτλ συγ
 κοπὴν, ὅς τλῖπες, σπμαίνφ ὃ τρίχας ὡς Καλίμαχος ἐν πρῶ
 τῷ αἰτιῶν, ἀπὸ στλίγγων αἰ ἐν ἀλφάξείφ παρὰ τὸ περι τὸ
 ὅσέον εἰλεῖσθαι ὅσι λιγδὸς τινεῖς οὔσαι αἰ παρὰ τὸ ὅσέον εἰλέμε
 ναι ἢ τ' ἀ τὸ τὰ ὅσῳ δὴ μέρη φλ κεφαλῆς εἰλεῖσθαι καὶ συ
 νηθροῖ αθρ.

Ὅσε δὴκόν, δηλοῖ ὃ τοῦ σ' ὀφθαλμοῖ· γίνεται ὃ ἀπὸ ὅσῳ τὸ βλέ
 πω· ὅσῳ ἢ τὸ κακῶς ὁσόμενος, ἀντὶ τῷ κακῶς περιβλεπόμε
 νος· κλίνεται δὲ κατὰ μὲν πινασ, ἀπὸ τῷ ὅσος ὃ δειτέρου ὀνόμα
 τος, ὡς βέλε· οὐ δοτικὴ καὶ ἐν εὐρηται ἐν χηρεί τῷ ὅσει
 ὡς τῷ βέλε· καὶ ἀκολουθῶς εὐθεῖα, δὴκ, ὅσει· καὶ κα
 τὰ ποκοπὴν, ἢ συγκοπὴν, ὅσει· ἔτεροι δὲ φασὶν ὅτως, ἀπὸ τῷ

ὅσος ἀρσερικοῦ, ὡς ὁ πλόος ἀθέα δὴ κῆρ, ὅσω, ὡς πλόω, καὶ
κατὰ μεταπλασμόν, ὅσος ἡ γῶν κατὰ μεταπείησιν τοῦ ὦ τε
λικῶ φλ εἰθέας τῶ δὴ κῆρ, εἰς τὸ εἶ. ὅπρῃ καὶ τὸ τελικόν
ὅστι φλ τῶ δὴ κῆρ ἀθέας. ὅστι γρῷ μεταπλασμός, μεταθέσις
καὶ μεταχηματισμός λέξεως εἰς ἕτερον συγγενὸς τελικόρ.
ἢ ὡς δὴ χήσεται· γίνεται ὅ τοι ὅτος μεταπλασμός ἢ ἐν
ὀνόμασιν, οἷον τῇ ὑσμίνῃ, καὶ τῇ δωδώνῃ· κοινῶς μὲν διὰ τοῦ
ἢ τὸ τελικόν· πρὶντικῶς δὲ διὰ τοῦ τῇ καὶ μεταπλασίν· τὸ δὲ
ὁμοιον καὶ ὡς τοῦ ἀλκῆ· τὸ δὲ λέων ἀλκὶ πεποιδῶς, διὰ τοῦ τῇ
γραφεὶ μεταπέπλασαι· καινότερον δὲ τούτων τὸ τῇ κλαδὶ
παρ' Αἰλῖανῶ, ἐν τῷ περὶ ζώων ἰδιότητος· γίνεται ὅ τοι ὅ-
τον παῖθας ἢ ἐν ῥήμασιν, οἷον τὸ περιπαρῖν, ἐκ τοῦ περιπα-
τοῖμι μετεπλάσθῃ, ἀπὸ τελικοῦ δηλαδὴ εἰς τελικόν· ὡς ἔλ-
πὸ τοῦ γνοῖμι τὸ γνοίω· ἔλ- ἀπὸ τοῦ εἶδοιμι, τὸ εἰδείω· ἢ τὸ και-
νότερον ἐκ τοῦ ἐκπεφύγοιμι, τὸ ἐκπεφυγῖν· παρὰ σοφο-
κλεῖ· τελικὸν ἐν ἐκτικοῖς γρῷ, ἢ τὸ μῆ· οἷον τύποιμι· ἢ τὸ ἦν·
οἷον τυφτεῖν· ὁμοιον δὲ τὸ εἰσθεῖ ἔλ- τὸ κλύε· γουτίσιν ἄκουε·
ἢ αὐτὸ γρῷ μεταπλασθὲν εἰς ἕτερον προστακτικόν τελικόρ,
λεῖψθι γέρονεν, ὡς ἀρέσκῃ τοῖς παλαιοῖς· ὁμοίω δέ τι νι τρὸ
πῶ ἔλ- τὸ ἄνωγε ἀντὶ γυ κέλνε, ἀνωχθι γέρονε· ἔλ- ὡμι, ζών·
καὶ δοίμι, δοίην· ἔλ- ἔθι, πῖθι· ἔλ- ἔθι, πῖθι· ἔλ- ἔθι, πῖθι· ὅ παῖθας ὁμοιον ἔλ- ἐν-
περῥήμασι· ὡς ὅτι τὸ διχῇ δὲ χα φα μὲν, ἢ τριχῇ, τρίχα· ἢ τὰ
ἐξῆς· ἢ τὸ σαφῆ, σάφα· ἢ ἐν τούτοις γρῷ τελικῶς γέρονεν ἐναλ-
λαγῇ· τελικόν γρῷ ἐπερῥήμάτων, ὡς περ ἔλ- τὸ ἦ· οὕτω ἢ τὸ αἶ·
οἷον ἄμα· κάρτα ἀντὶ λίαν· μάλα· εἴτα σφόδρα· ὑπὸ δὲ ἀντὶ
τοῦ ὑποβλεπτικῶς· ἀντὶ τὸ ἀντὶ τοῦ ἐν ἀρτίῳ.

Ὅσος δὲ τὰ εἰς πῶ (φησὶ ἡ ρακλίδης) βαρύγῳ, αἰολεῖς εἰς δ' ὅσων
μετατιθέασθ' ὅς, πέπῳ, πῶσῳ ὅπῳ, ὅσῳ· ἐκ τοῦ ὅπῳ γίνεσθαι
τὸ ὅπῳ, αἰσθῆ ἐκ τοῦ κατ' ὅπῳ κατ' ὅσῳ φασὶ οἱ αἰολεῖς·
ὁμοίῳ ἔλ- τοῖς ῥηθεῖσι· ἢ τὸ ἐνί πῳ, ἐνί σῳ καὶ τὸ βλέπω· ὅστι φησὶ

βλέπω, βλέπω· ὅθεν λήσω· ἴσως ὅτι τὸ λήσω ἐκ τῆς λίπτω, ἢ τοῦ
ἐπιθυμῶ γέγον' ἐπιθυμῶ γὰρ πῶς ἐλπίσας μὴ περὶ τινος.
Ὅτε οἱ σὺν Ὀμηροῖς εἰ μὴ ὅσοι κῦδος ὑπέσταντο ἐπὶ ἀλίστῃ· ἢ δ' ὅ
τινας μιν ὑθ' ἀντὶ τοῖς οἷσι ζισύμαβ' ὡς τὸ ἔχει τὸν ῥ
νον· τὸ δὲ ὅτε οἱ σὺν, οὐκ ἔτι.

Ὅτ' ἴω, ἀπὸ τοῦ ὅρω τὸ διεγείρω ὁρῶ· ὁρῶ· ἢ πλεονασμῶ ἰδ
τ, ὁρῶ· τὸ ἐπιπτεύδω καὶ πῶς ὁρῶ· ἐλπίσας ὡς τὸ ὥτ' ἴω
ἢ γέροντα παρὶς αὐτοῦ ἐπέεσσιν σημαίνει ἢ τὸ κατασκαδάζω.
ὡς τὸ αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὁρῶντι.

Ὅτι πρὸς μάχης ἅμα μέρη λόγων ἀντὶ ἅλλ' λαμβάνονται φησὶ
ἡρακλίδης δὲ αὐτὸ πρὸς αἰγυπιασὺν ἔδειξε· οἷον ἀπὸ ἐμφατα
ἀντὶ ὀνομάτων· ὡς ἐν τῷ περὶ ἐσε μὴ τῇ βελῇ· περὶ δὲ ἐσε μά
χης, ἢ γὰρ περὶ ἐσε ὅτι ὑπὲρ ἔχτε καὶ ἐν τῇ μάχῃ· λαμβά
νοντ' δὲ ἢ μετοχὰς ἀντὶ ὀνομάτων· ὡς ὅτι τῷ τοῦ δειντο φα
μὴ ὅρω μὴ αὐτὸ τοῦ γυναικα· ἢ νόσον ὁλομήνην, τῷ ὁλεθεί
αν· ἢ ὀνόματα ἀντὶ ἐπὶ ῥήμάτων· ὡς τὸ πλατὺ χαινόν, ἀντὶ
τοῦ πλατέως, ἢ ὡκὺ βαδίζον ἀντὶ τοῦ ταχέ, ἐλπίσας μίαι ὃ
ἀντὶ ὡκὺ ῥήμάτων, ὡς τὸ αἶψα, ἀντὶ τοῦ ἅμα χῶ· ἐλπίσας τῇ ἀρτί
τοῦ ἔτ' ὡς· ἐλπίσας δὲ ὅτι ἀντὶ προθέσεως λαμβάνει· οἷον ὁ δὲ
ἀρτὶ φησὶ ἐν τῷ πυθῶνι ἢ γὰρ εἰς πυθῶν· ἢ ἀγορήσει· ἐφύ
γεδε· ἢ οἴκαδε· ἀντὶ τοῦ εἰς ἀγορὰν, ἢ εἰς φυγὴν· ἐλπίσας οἴκοι.
ὅτι ὅτι ἀντιφρόν· ἢ πρόθεσιν ἢ εἶν ποτὶ λαμβανόμεν ἢ
τὸ συσδέσμε· ὡς ὅτι τις εἶπεν, ὅτι ἐκ τῶνδε, τὰδε γινώσκονται· τὸ
τίστιν ἐρεκα γούτων· ἢ εἰπὼν ὅτι ὁ μῦθος κοινός· ὅτι τῶν ῥ
ρων ἐκ παραινέσεως, ἀντὶ συσδέσμε· τὸ ἐνεκεν· τῷ ἐκ πρόθε
σιν ἔλαβεν· ἢ ταῦτα μὴ ἔτ' ὡς· ἰστέον ὅτι ὡς ἐν τῷ γιόσδε·
γοσόςδε, τηλικόςδε· ὁδε, ἢδε· ἐλπίσας ὁμοίοις· ἔτ' ὡς ἢ ἐν τῷ πρὸς
μόνδε, πυθῶνδε· φυγάδε· οἴκαδε, αἰδόςδε, καὶ τοῖς τοῖς τοῖς· δύ
νατον ἐπέκτασιν μὴ εἶναι τῷ δὲ συλλαβὴν, λαμβάνει δὲ
ξοθεν πρόθεσιν, χάριν συσπλάζεως ἐντελοῦς ὁποῖόν τι γίρε-

ται ἢ ἐν τῷ, ὅδ' ἰκάνει, ἢ γὰρ εἰς τὸδε τὸ χεῖρον. ἢ ἐν τῷ τῆδε
ὄδῳ ἐν ταύτῃ τῇ ὁδῷ τυχόν, ἢ τῇ κώμῃ. ὅτι δὲ ἐπεκτασις
ποιεῖ ὁ μόνον τὸ ἴ ἐν τῷ ὅτι σὶ, ἐν τῷ καὶ ἐν ταύτῃ κτλ τὸν τε-
χνικὸν Γεώργιον. ἢ ὅψι ὅθεν ἐλπίμαθης, καὶ νωμρίφῃσι, ἢ
νωμρί ἀρτὶ τῷ νῦν. ἀλλὰ καὶ τὸ ἢ ἐν τῷ ὅτι, ἐπὶ τῇ ἀντὶ τῷ
τὶ βαρυτόνως, ἢ κατὰ τινὰς τῇ ὀξύτόνως, ἐπεὶ ἀντὶ τῷ ἐ-
πειδὴ. ἐπὶ δὲ ἢ ἢ θὰ συλλαβὴ, ἐν τῷ οἶδα ἢ ἐφῆδα καὶ τοῖς ὁ-
μοίοις. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ δ' μετὰ τῷ ἴ, οἶον ὁδὸ, ἢ νωδὸ. ἀντὶ
τῷ νῦν. ἐν ταύτῃ τὰ πλείω ἢ μάλλον ἢ δὲ συλλαβὴ. δῆλον δ' ἐ-
στίν, ὅτι ταύτῃ τῇ ἐπεκτάσει χαίρει μάλιστα ἢ κρίσει. ὡς δὲ
λοῖ ἢ τὸ ἄσυνδε, ἀλαδε, πρὶν δε. τρὶν δε. οὕτω ἢ τὸ κλισίην δε.
Ὅτι ὡς περ ἢ ὡς πρόθεσις ὄδῳ, ὅτι μόνον αὐτὴ καθ' αὐτὴν τίθε-
ται ἀντὶ ῥήματος γὰρ ἐπεστίν. οἶον ὅτι ἐπιδέσθαι, ἀντὶ γὰρ ἐκ
ἐπεστίν φόβος. ὡς αὐτῶς ἢ ἢ μετὰ πρόθεσις τὸν τόνον ἀναβι-
βάσασα, λέγεται ἀντὶ μέτεστιν, ὡς καὶ εὐεπίδης δῆλοι. οὕτω
καὶ τὸ πάρα, γὰρ τὸ δὲ καὶ ἀντὶ ἐρικοῦ λαμβάνεται ῥήματος
γὰρ πάρεστι, καὶ ἀντὶ πληθυντικῶ. οἶον παρ' ἐμοί γε ἢ ἄλλοι. ὁ-
μοίως καὶ τὸ ἐνι, ὅτι ὄδῳ ἢ ἐν πρόθεσις μετὰ ἐπεκτάσεως. ἢ
αὐτὸ γὰρ. ποτὲ μὲν ἀντὶ γὰρ ἐνεστίν ἢ γὰρ ἐν ὑπάρχει νοεῖται.
ποτὲ δὲ ἀντὶ γὰρ ἐνδύν. ὡς τὸ ἐπεὶ οὐχοί ἐνι φρένῳ γὰρ το δὲ
τὸ γῆμα, οἱ παλαιοὶ μετὰ τύπῳ καλούσιν. λέγουσι ὅ-
τι ἐκ σινδύρου ἀπλοῦν γέγονε, ἢ γὰρ μετὰ τυπῶν ἀπὸ σιν-
δύρου λέξεως εἰς ἀπλήν. καὶ καινὸν ὄδῳ. εἰ μὲν αἱ πρόθεσις αὐ-
ται ὑπαρκτικῶ ῥήματος λείποντες. λαμβάνεται ἀνταὶ γὰρ
ἐν πολλοῖς γὰρ, ἢ τὸ ὑπαρκτικῶ ῥημάτων ἐλέλφεται (ἢ
ταξίς. ἐκείνο ἢ καινότερον), εἰ μὲν ἢ ἀνὰ πρόθεσις ἀναβιβαδύνει
τὸν τόνον, λαμβάνει ἀντὶ ῥήματος ὅτι ἀνάσθῃ. ὡς τὸ αἰῶνα ὄξεδρε.
ἐπὶ ἢ καινόν, ἐπὶ ἢ ἀντὶ πρόθεσις αὐτὴ καθ' αὐτὴν πρὶν ἐλπίμαθ
τὸ ἀντιᾶν ἢ γὰρ ἀντικρὺ γίνεσθαι. ὡς περ ἢ τὸ ἀντιῶν. ἐπὶ
δὲ ἐλπίμαθ τὸ ἀντίθ. ὅθεν ἢ ὁ ἐναντίος. ἢ τὸ ἐναντίον ῥήμα.

ὅτω ἢ ἐκ τῆς περὶ προθέσεως ὁ πρῶτος· ἡνρίως φαίνεται
 γυρόμενον· ἢ ἐκ τῆς ἀμφοτέρωθεν· ἢ ἐκ τῆς ὑπὸ ὑπὸ πρῶ-
 τος παλαιῶν φλαγνικῶς οὐ μὴν ἀνατιθέσθαι· καὶ ἐκ τῆς ἀνὰ
 ὁ ἀντίος· ἐκείνος ἦ ἐκ τῆς ἀνίως· καὶ ἡ κατὰ τινὰς σημειῖται
 δὲ οἱ παλαιοὶ ὅτι ὡς περὶ προθέσεις τινὲς ἀντὶ ἐνμάτων λη-
 πόντων λαμβάνον· ὅτω κατὰ τινὰ ἀνταπόδοσιν ἐξήματα
 δέοντα προθέσεων· ἐκφώνων· μὲν δὲ ἄλλων ἐκείνων· ἐρμηνεύονται
 ὅτι ἐκείνοις· ὡς τὸ εἶμι φθίνου· ἀντὶ τῆς ἀπειμὶ εἰς τὴν φθί-
 αν· ἢ ἡ μὲν ἐξέθιζε· ἀντὶ τῆς ἀπὸ τῆς· τὸ δὲ ἀνὰ πάλιν, λέξας με-
 τὰ προθέσεων ὅσαι· περισταὶ ἔχουσιν αὐτὰς· ὡς τὸ ἀπὸ νόθεν
 καὶ ἑτέρα φανησόμενα πολλαχού.

Ὅτι χας· συγκέκοπται μὲν ἐκ τῆς ὁμοιότητος· φιλοῦται δὲ· δια-
 τὸ ἐπαγόμενον· τ· ὡς καὶ τὸ ὁτρύρω· ἢ ὁτρύς· ἐξ ὅπου καὶ
 τὰ ὁμοιὰ· ὅτε σιωπῇ τὸ μὲν ἐν τῇ ὁμοιότητι· ὅτε διακε-
 νόνα ἑτέρον ἐκαστὸν· τὸ δὲ οἱ ἑτέρας· δηλοῖ μὲν τὸ ὁμοιότητος
 τοῖς ὁμοχρόνοις· σιωπῇ δὲ ὁμοίως· ἐξ αὐτοῦ· καὶ ὁ φείλον· εἰς
 οἱ ἑτέρας· ἐμκεύρη πλεονασμῷ τῆς διαμέτρως ἡχυσία· καὶ δι-
 θύς ἐφιλώθη κανονικῶς αὐτὸ· ἐνταῦθα ὁ σημείωσαι· εἰ ἐξ-
 ρη· καὶ τῆς ὑστερον ἀπὸ τοῦ σιωνικῶς σιωπῇ· ἐκ τοῦ ἐξ· εἰς τῆς
 λήγον· καὶ τῆς δὲ ἑλινόμενον· ὡς δηλοῖται αἱ τριακόσι-
 δες ἀποδοῦ· ἀλλ' ὁ πρὶν τῆς· ἰσχυροῦς οἱ ἑτέρας· ἀνὰ μὲν εἰπεῖν
 οἱ ἑτέρας λέγει· διατὸ ἡ πᾶν τῶς ἡράφων τὸ οἱ ἑτέρας· ἢ τὸ θη-
 λυκόν· ἐξ αὐτοῦ κλίω· ἰωνικῶς οἱ ἑτέρας· ἢ αἰολικῶς παλαιῶς οἱ ἑ-
 τέρας· ἔτι καὶ ἐκείνο σημείωσαι· ὅτι εἰ καὶ οἱ μεθ' ὁμῶς τὰ εἰς ἡς ὁ
 νόμαται τὰ ἀπὸ τῆς ἑτοῦς ὁξύνουσι· καὶ τὴν αὐτὴν ἡλίσιν ἢ τὸν
 αὐτὸν τὸν· τῆς ὁρῶν ἐν τῇ ἀρσενικῇ γυφ· ἐν τῇ θηλυκῇ· οἶον ὁ δὲ
 τῆς ἑξ· ἡ δὲ τῆς· καὶ τῶ κατὰ τὸς ἀγαλῶς· ὁ δὲ τῆς οἱ ἑτέρας ὡς φησὶν·
 καὶ τὸ πλῆ· οἱ ἑτέρας· ἀλλ' ὁ πρὶν τῆς βαρύνει τὰ τοιαῦτα· ὡς δὲ
 λον καὶ ἐκ τοῦ ἐξ· ἐξ· ἀδμήλην· δὲ καὶ τὸ οἱ ἑτέρας ἐνταῦθα προ-
 παροξυτόνως ἐκ φέρει· ἐξηκολούθησε γὰρ κατὰ τοὺς πα-
 λαίους τὸ οἱ ἑτέρας· τῶς ἐνέτης· γαμέτης· ἢ τοῖς τοιούτοις· ἐν οἷς

μόνον τὸ διέτης σημειώται· οἱ δ' αὖτε φασι· ὅτι ὁμηρικόν
τὸ ποδῶκος βαρυτόνως· οἱ μὲν γὰρ πρὸ ὀλίγου ἐκθέττεται χαμ
ματικοί, ἀπὸ λεγέως κατακρίνουσι τὸ οἰέτιας ὡς παρὰ λό
γως προπαροξυνόμενον λέγουτες ἵτι τὰ εἰς ὅς οὐδέ τι τραδισύλ
λαμα ποιοῦντα ἐπιθετικά· σιῶθετα εἰς ἧς λήγοντα, ἐν ὁξείᾳ
τάσει ἔχουσιν αὐτὰ, γλῶσ, ἀγνή, κλῆος, ἀκλῆς, θαλός, ἑθαλής·
ἐχέω δ' ἐν φασι καὶ παρὰ τὸ ἔργον τὸ γίρειν· ἀναγινώσκου
σι δὲ ἐν τῷ ἐξέτια δμῆτην παροξυντόνως ἐξετία ὡς δισυμεία·
αἰλῖος τὸ διδύσιος ἐν ᾧ συνέθετο λεξικῶ, φησί· διέτης πέν
τέτης· ἐν παντί τὰ ὅμοια βαρύνουσιν ἀπὸ τοῦ· προφέρουσι
τὰ τόνω ὡς ἀργέλης· ἡρώδανός τ' τοῖς ἀπὸ λεγέως (ὡς ὁρρε
θη) κατακρίνουσι συνδραγνωμονῶν· λέγεται οἱ μὲν τὸ διέτης
ὁξυτόνως προηγέμεντο· οἱ δὲ βαρυτόνως· οἱ μὲν τοὶ λόγους ἀ
παιτεῖ ὁξυτόνως λέγεται· ἐπεὶ πᾶν εἰς ὅς οὐδέ τι τραδισύλα
ρον καὶ τὴν ἀπὸ τέλεον μεμελέτην διὰ τὸ εἶναι, ἡνί
καδ' ὁ συνθεθῆ· εἰς ἧς λήγῃ ἢ ὁξύνεται· οἱ οὐδὲν, ἀδενῆς· βέλ
πολυκελῆς· ὅπως ἐν ἐν τῷ οἰέτης, καὶ τὰ ὅμοια· ὅτι διάφορα
καὶ ἄλλα οἱ ἀπὸ τοῦ ἀνέλογον συνήθην πρηνούσι, δὴ
λον καὶ ἐκ τῷ ἱοπαῖον, ὁ κοινῶς ἱοπαῖον λέγει, καὶ ἐκ τῷ ἐτοῖ
μον καὶ ἐρῆμ· ἐκ τῷ ὁμοίος· τὸ κοινόν, ὁμοῖον προπεριωῶ
σι οἱ δ' αὖτε καὶ βδέλυρος λέγουσι καὶ πόνηθ· καὶ μόχνηςθ
ἐξω ἀναλογίας· πᾶν ὅς εἰς ῥῶσ λήγῃ ἀνώνυμον ἀνδραγαθίς·
μὲν γὰρ τοῖς γλῶσσιν· ὁξυτόνως δὲ καδ' ἡρώδανόν· διόφισι εἰ καὶ
μόχνηςθ ἐπὶ πόνηςθ βαρυτόνως ἐπὶ τῷ ἐπιπόνων ἢ ὑπομενετιῶ
πονηθῇ, ἢ μόχνηςθ· ἐπὶ τῷ καὶ φησὶ Φαύλων· ἀλλὰ ῥῦτο οἴε
ται, εἰ ὁ πόνηθ ἐπὶ μόχνηςθ τὰ προτύπα, ἢ λόγῃ πορηγός καὶ μο
χνηςθ τὰ ῥύγισθ· ἀλλὰ καὶ διαφόρων ἔχον σημασιῶν, ἵνα ἢ ἀ
νάλογα τῷ κάματος, καματηρός· ὁ λιθός ὁ λιθός, βλάμν
βλαβερός· κράτος ἡρατικός καὶ τὸ ἰδὲ καὶ λαβὲ· ἀντὶ τῷ ἰδὲ ἐν
λάβει, κατὰ συνεκδοχὴν τῷ εἰπὲ, ἐλθεῖ· εὐρέ.

Ὅτι ἐκ τοῦ ὅτι ἐγένετο ἰωνικὴ ἐπένδρσει τοῦ εἰς ὁμοίωσιν τῶ
ὁτέοισιν.

Ὅτι ὡς, δύο ἔχει πλεονασμούς, τὸ γὰρ κοινόν, τὸ ἀντὶ τοῦ ὄντι-
νων, ριούρν και τὸ ὁτέοισι και τὸ ὅτι ὡς.

Ὅτι παρὰ τὸ αὐτὸ τὸ φωνῶ αὐτὸς και φωνῆ τὸ αἰ εἰς ὁ,
οὐαυ. τὸ φωνῆς ἀντιληπτικὴς αἰσθήσεως. ἢ παρὰ τὸ αὐτὸ
αὐτὸς ὡς πένχω, πένχος, εἰ ὑπερδίδει τῇ γραμματικῇ, οὐαυ.
κλίνεται οὐαυ ὡς δέξατο. ἐκ δὲ τοῦ τοῦ κατὰ ἀποβολῆς
τοῦ ὡ, ὡαυ, και κράσει, οὐαυ. ἢ κατὰ δωριεῖς, ὡαυ. τὸ δὲ ἀμφῶς,
μετὰ τὴν χεῖρα παρὰ, Θεοκρίτω. οὕτως ὡς παρὰ τὸ οὐαυ γίνεται
εἰδος. και παρὰ τὸ γήρας, γήρος. και παρὰ τὸ κῶας, κῶος. οὐ-
τως ἢ παρὰ τὸ ὡαυ, ὡαυ. εἴτα πάλιν ὡς παρὰ τὸ εἶδος, εἶδος. και
τέλος, ὡαυ. εἴτα πάλιν ὡς παρὰ τὸ γένος, γένος. ὡαυ. ὡαυ. τὸ ὡαυ ὡαυ
γίνεται ἀμφῶς. ἀπὸ γὰρ τὸ εἰς αἰς οὐ γίνεται. ἀλλὰ ἀ-
πὸ τὸ εἰς ὡαυ πέπονθε. τὸ δὲ οὐαυ ἀκλιτόν ἐστιν ὡς λέγει ὁ Χοῖ.
οὐδὲν γὰρ ὡαυ τερὸν εἰς ὡαυ λήγει εἰ μὴ μόνον τὸ οὐαυ. ὡαυ ὡαυ μο-
νήρης, εἰ μινεν ἀκλιτόν. ὡαυ και τὸ δέμας ἀκλιτόν ἐστιν, οὐ-
δὲν γὰρ οὐδὲ τερὸν εἰς αἰς λήγει εἰρίσκεται, ἔχον πρὸ τοῦ αἰ
τὸ μ. ἢ ὡαυ μὴ ἔχον τὴν μιμήσατο. εἰ μινεν ἀκλιτόν.

Ὅτι οὐδὲ νόσῳα τὰ οὐδὲ μιᾶς φροντίδος ἀξία. ὡς κυνόςῳα, τὰ
κυνός φροντίδος ἀξία. ὡαυ φέν, και κατὰ σιῳθισιν. εἰ και σπανία,
ἢ τοιαύτη σιῳθισιν ἐκ φωνῆ οὐ ἀποφάσεως και φωνῆ ἐνός γε-
νικῆς. ἢ τὸ ὡαυ ἢ φροντίς, αἰξέναι δὲ αὐτὴ σιῳθισιν ποιη-
τῇ το λμήματα, και γὰρ οὐκ ἔχει τὸ ὡαυ τερὸν μιμήσατο. τὸ γὰρ
ἐκκεδεκάδωα. και ὁ μὲν ἢ ρῳδανός ὡαυ περὶ τοῦ οὐδὲ νόσῳα
ρα ὡαυ τοῖς δὲ εἰς τῆς οὐ ἀποφάσεως, τὸ δὲ σιῳθισιν. φωνῆ ἐνός
γενικῆς. ἢ τὸ ὡαυ τοῦτο φασὶ συγκεῖσθαι.

Ὅτι ὡαυ ἀρδρῆς τὸ λιπαρώτερον. και κάρπιμορ και κάμιστορ
τῆς γῆς. οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ θῶ τὸ φέρω ἢ θάλλω γίνεται πλεονασμῶ
τῆς οὐ. ἢ παρὰ τὸ θη λάξω γίνεται γὰρ ἢ πλεονασμῶ τῆς οὐ,

οὐθαρ σημαίνω ἢ τὸν μαζόν.

Οὐκ ἀρετὰ, τὰ κακὰ ἔργα· οἷον οὐκ ἀρετῷται τὰ κακὰ οὐκ ἀρετῆς μεταλαμβάνω· ὅστις δὲ δευτέρως συζυγίας ἀρετῷ ἀρετῶν· ἀρετῶσι δὲ λαοὶ· ἐκ δὲ τούτου ἀρετῷ ἢ ἀρεταίνω· ὡς θρω· θραίνω· λιπῶ, λιπαίνω.

Οὐκ ἐὰν συσέμεται τὸ αἰ καὶ μαρτύρεται· οἷον τρεῖν μοῦκ ἐὰν παλὰς ἀθήνη· τὸ μὲν γὰρ ἐντελὲς τῷ ἐρεσῷ τὸς ὅστις ἐπὶ εἰς ἐὰν μετατῶι· ἐὰν μεταβολὴ γίνεται τοῦ τὸρ εἰ μὴ ἐκζησίμεθα· ὡς ὅστις ἔθος τῷ ποιητῇ τὰ ῥήματα φησὶ δὲ τῶν συζυγίας τὴν περιπωμύων κατὰ τὸ δῶτερον καὶ τρίτον πρόσωπον πολὺ λάκεις διαλύειν εἰς δύο αἰ· ὡν τὸ μὲν πρῶτον συνεισλαμβάνον, τὸ δὲ δεύτερον ἐκτεταμένον καὶ συνὶ τῷ ἱ γραφόμενον, οἷον, ἔχοντάς οἱ καὶ γὰρ· καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου, ἰχανάα διαλέγειν, ἢ τὴν περὶ αἰ, καὶ πάλιν οὐκ ἐὰν δύναται κατὰ ἀποκοπὴν, ἢ συγκοπὴν ἐὰν γεγονέναι οἷον τρεῖν μοῦκ ἐὰν παλὰς ἀθήνη, ὅθεν καὶ συσέμεται τὸ αἰ καὶ μαρτύρεται, οὐκ ἀήθεις δὲ καὶ ἐρεσῶτα ἀποκόπεται καὶ ἀμοιῶς χρόνους ὡς ἔχει τὸ· ὅτε κατὰ λαπαρήν· εἰδὲ πρὸς ἐπιζητῶν ὁμοιότητα ἀπὸ τῆς εἰς ὦ περιπωμένων ἢ βαρύνων, ἀποκοπὴν ἐπὶ τρίτῳ προσώπου ἐκλήρησει, καὶ ὁ δὲ τῷ παραδέξαι τοῦ αὐτοῦ λήσεται· εἰ γὰρ πάθους καὶ λαμβάνομαι.

Οὐκ ἐχάδον οὐκ ἐχώρησαν ἀπὸ τοῦ χατὸ χωρῷ, ὅθεν καὶ χωρὰ καὶ χωρίον· γίνεται χάω παρὰ γων, ὡς σφῶ, σφάζω· χω χάω· κλῶ, κλάω, κρῶ, κράω· ἔω, ἔάω· ὅς οὐ καὶ ἐν ὀδυσειᾷ τὸ ἔάσα τίδ' ὕδωρ· καὶ τὸ ἐρεάδαται ῥίχοι· βρῶ, βράω· οὕτως καὶ τὸ οὐκ ἐχάδον· ἢ κέχασεν· εἰ μὲν γὰρ κέχασε μέσος ὅστις παρὰ κείμερος ἀπὸ τοῦ χάω· χάω· κέχακα· κέχασα· ἢ ἀπὸ τοῦ χάω περιπωμένον χάδῃσω· κεχάδῃκα· κέχασα· ὡς γὰρ ἔχω· ἐδῶ· πείζω, πειδῶ· ἐπειδῶ· μύζω, μυδῶ· ὅτως χάω· χασῶ, ἐχάσε δῶτερος ἀόριστος.

Οὐλαμός το πλῆθος τῶν ἀνδρῶν ἡ τάξις παρὰ τὸ ὅμου εἰλεῖ
 θαι. ὅθεν καὶ τὰς ξίχας ὅλας Φασίς. ἰστέον δὲ ὅτι οὐλαμός
 ὅτι τάξις σινεσηκῆα ἐκ μ ἀνδρῶν. Φάλαγξ δὲ ἀπὸ εἰς
 ἀνδρῶν. πύργος ἀπὸ γξ τάξις αὐτῇ τετραγωνοειδῆς πυ-
 κνουμένη. ἡ δὲ σῆξ ἐκ φ. γίνετο δὲ αἱ Φάλαγες παρὰ τὰ
 Φαλαγία ὡς Φασίν οἱ παλαιοὶ. οὕτως δὲ παρ' ἐκείνοις ἐκα-
 λούντο τὰ ξύλα, ὅθεν αἱ στρατιωτικαὶ Φάλαγγες. ἐπεὶ ξύλοις
 οἱ πάλαι καὶ ῥοπαλοὶς ἐκορυμνίζετο μάχῃ. διὸ καὶ ἡμεῖς τὰ
 ἐκ ξύλων οἰκοδομήματα Φάλαγας καλεῖμεν, καὶ μή πο-
 τε δὲ αὐτοῦτο ἐπὶ τὰ ἐν τοῖς δοκοῖς τῶν οἰκῶν τεχνουργοῦντα ἀρά-
 χνια Φαλαγγία καλεῖμεν. ἀριστέλης ὅς ἐστι δακτύλοις ὑμ-
 λείξιν τίθουσιν, ὅ τὸ μὲν καμπύλον φησὶ κόνδυλον. τὸ δὲ ἀκα-
 μπτον κόνδυλον.

Οὐλομένην μὲν σημαίνει τὴν ὀλεθρίαν. ὅτι ὁ μετὰ ἀπὸ τῆς ὀ-
 λῆς. ἢ ἀπὸ τῆς ὀλῆς ὁ ὀλεθρὸς γίνετο οὐλῶν ὀλῆσω. μετὰ δὲ εἶπεν
 ἀπὸ τὸ ὀνόματ' αἰσά. ἡ ὀσίοδος ἐλαβεν τὴν χῆσιν ὀλομένην πε-
 νίαρ εἰσῶν. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀλέω ὀλῶ τὸ ὀλέσω ἡ παθητικὴ μετοχὴ
 τοῦ θηλυκῆς, ὀλομένη, ἐπὶ προσηγορίᾳ τοῦ ὀλομένη. ἢ ἀπὸ
 τοῦ ὀλω τὸ ἀπολύω. ἡ ὀλεονασμῶ τοῦ ὀ. ἐπὶ μετὰ ἀπὸ τῆς
 ἐπιθετικῆς ὀνόματ', τοῦ ὀλοῦ. ὡς ἡ ὀλῶντιον ὅτι ἐν ὀλῆν ὀνο-
 μα ἀπὸ τῆς μετὰ χῆς. οἶον, φάμμι κυανέην ἀπὸ τοῦ κυανίζεσθαι.

Οὐμός σημαίνει ὅτι ἀπὸ μῶνιος φησὶ ἐν τοῖς πινύμασι ὑμῖς
 δασεῖα ἐπικρατεῖν, ὁ ἐμός. οὐμός. ἀέπαθεν, ἀπαθεν. καὶ ὅτι
 φησὶ τὸ ὠπόλος δασυνόμεν, ἢ φιλόμυρον σιναλήλιπαι.

Ὀνεία σινύδεσμος αἰτιολογικὸς γέμαρος ἀπλῶς. ἐχθρὸς ἐνι-
 αν σινύδετον ἀντὶ τοῦ ὅτι ἐνεκα τούτου χάριν, τὸ δὲ ὅτι ὡς
 καὶ ὁ σινύδεσμος αἰνταποδοτικός.

Οὐρανός ἐστιν ἐπὶ ἔξημα γοπικόν. τὸ νῶ. μικρόν. τὰ εἰς θὶ ἐπὶ ἔξη-
 ματα τὴν παρὰ λήγουσαν θέλῃσι φυλάσσειν τὸ δὲ τῶ ὀθις.
 οἶον ἰλιόθεν ἰλιόθι, ὅθεν ὅθι, αὐτόθεν, αὐτόθι, καὶ συγκοπῆ.

αὐθι· ἔτι καὶ οὐρανόθεν· οὐρανός ἐστι· ἢ ὅτι τὰ εἰς θεὸν ἐπιξένημα-
τα παραγωγὴν τὴν τῷ πρωτόπῳ φυλάττουσι γραφὴν· οἷον
ἡὼς· τοῦτο καὶ παραγωγὴν· ἡὼθεν· καὶ ἡὼθι· ἕως ἑωθεῖς.
Ὅρων τῷ φυλάκων ἐκ τοῦ οὐρ· ὁ φύλαξ· οὐρανὸς οὐρανός.
Οὐσεῖοι· αἱ ἐγκλινόμεναι ἀντωνυμίας διαφέρουσι τῷ ὁρ-
τῶν· ὅτι αἱ μὲν ὁρθοτονέμεναι διαστολήν ἔχουσιν ἐ-
τίς· τῶν σάπων· οἱ οὐρανὸς ἐδωκε καὶ οὐκ ἄλλω, ἐμὸς ἡκούσας,
καὶ ἐκ ἄλλω· αἱ δὲ ἐγκλινόμεναι ἀπόλυτα πρόσωπα δηλοῦ-
σιν· ὡς οὐρανὸν ὄραμαι.
Οὐσία· ὡς παρὰ τὸ γέρας· γερύσιον καὶ γερουσία καὶ ἐλεών, ἐ-
λεούσι· ὁ· ἡκούσία· οὕτως καὶ παρὰ τὴν ὦν μετοχὴν ὑπάρξε-
ως οὐσαν σημαντικὴν οὐσίας· ὅτι τὸ θηλυκὸν· ἢ ὅσα ἐν ὑπάρ-
ξεως αἰεὶ· ἢ ὅσα ὄντι· ἢ ὑπάρχουσα, καὶ πλεονασμῶ τῷ ἰ· ὅτι αἰ-
ἢ παρὰ τὸ ἴσος, ἴσος· καὶ τῶν τοῦ ἰ· εἰς ὑ, καὶ πλεονασμῶ
τοῦ ὁ, οὐσία.
Οὐτά μετὰ δέος ἡὼς· ἀντὶ ἐξωσκέμε· ἀπὸ τοῦ ἐτάζω· οὐτάσω, ὁ
ὅ· ἔτασα· τὸ τρίτον ἔτασε καὶ κατὰ ἀποκοπὴν, ἔτα.
Οὐτά μετὰ, παρὰ τὸ ἐτῶ, παρὰ γὰρ εἰς μὴ, ἔτημι· τὸ παθη-
τικὸν, ἔταμαι· ἢ μετοχὴ, οὐτά μετὰ· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐτάζω· ὁ παθη-
τικὸς παρακείμενος, ἔταμαι· ἢ μετοχὴ, ἔτασμένος, καὶ ἀπο-
βολῇ τοῦ σ, ἔτά μετὰ· προπαροξύνηται δὲ ὑπὸ Ἀριστάρχου,
διὰ τὸν χαρακτῆρα· ἐπειδὴ αἰτοῖ αὐταὶ μετοχαὶ προπαρο-
ξύνονται· ἰσάμετος· κίχάμετος· ὁ γὰρ ποιητὴς τῶν χαρακτῆ-
ρι· μάμορ τοῦ γ· προσνέμει· ἢ ὅτι καὶ ὑφαίρεσις τοῦ σ· ἀνα-
δρομὴν ἐπερλάζεται τοῦ γ· οὕτως ἀπὸ τοῦ ἐλῶ ἢ λακά,
καὶ ἐλήλακα ὁ ἀπικὸς παρακείμενος· ὁ παθητικὸς ἡλασμαι·
καὶ ἐλήλασμαι· ἢ μετοχὴ ἡλασμένος, καὶ ἐληλασμένος· καὶ
ἀποβολῇ τοῦ σ, ἐληλάμετος· μετὰ γὰρ τὴν ἀποβολὴν πα-
ροξύνηται καὶ συνέπτεσε χαρακτῆρι τῷ διὰ τοῦ α· μετὰ· ἰσά-
μετος· πριάμετος.

Οὐτάς ταις εἰς τὰ πάντα ἀπαρέμφαστον· καὶ τὸ μὲν εἶπαι ἀπὸ τοῦ
οὐτάζω· τὸ δὲ εἶπαι, ἀπὸ τοῦ εἶπμι.

Οὐτα δ' δευτέρως δὲ συζυγίας, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἑταίρου γίνεται. οὐ δ'
 ὅτι ἑταίρα, τὸ ζῆλον, ἑταίρα. ἢ καὶ ἀποκοπὴν, ἑταίρα δὲ καὶ συ-
 σέμει. ὅτι τὸ ποιητὴ τὸ δὲ χρονον. ἢ προπεριπαταί.

Ουλομένην Πόρφυρον· ὅνομα λέγει σκύθετορικὸν τὸ ὀ-
 λούν καὶ τὸ μῦθος οἶονεὶ τὴν ἔχουσαν ὁλομήτοι· ὁ λῆθριον μέ-
 νον· ἑτέροι δὲ μετοχὴν μέσου ἀορίστου δευτέρου· ἵνα λέγῃ
 παθητικῶς ὁλομένην ἰωνικῇ ἐπειθέσει τὸ ὕ τὴν ὁλομέ-
 νην, καὶ ἀξίαν ὀλέσθαι· ὅπερ καὶ ὁλομένη καὶ ἀπολομένη λέ-
 γεται κατὰ χρόνον μέσου δευτέρου ἀορίστου· κατὰ δέ τινας· ἔκ-
 ὅθεν ἡ λέξις κυρίως παθητικὴ ἐνταῦθα κατὰ τὸ ὁλομήθι·
 καὶ ὁλόμηθι· ἀλλ' ἐν μόρῃ φαίνεται φωνῇ· οἱ καὶ καλῶς λέ-
 γουσιν· ὅτι γὰρ ἐνέργειαν σημαίνει, δηλοῖ ὁ ποιητὴς ἐπαγα-
 γνῶν τὸ, ἢ μυρί᾽ αἰχμοῖς ἀλγέειθ' ἔθηκεν· μονονουχὶ λέγων κατὰ
 λόγον ἐπεξηγήσεως· ὅτι ὁλομένην τὴν μῆνιν φημί, οὐκ ὅτι
 αὐτὴ ἐπαθέτι· ἀλλ' ὅτι μάλιστ' ἐρήρησεν· ἔθηκε γὰρ ἀλγία
 μυρία τοῖς αἰχμοῖς.

Ὅυνεκα, σιῶδεσμός ὅστιν αἰτιολογικός· γέγονε δὲ ἀπὸ τοῦ ὕψε-
κα· δὸ καὶ δασιῶ· παθὸν ἔκθλιψεν τὸ μετὰ τὴν καταρχὴν
δυνάμει φωρήεντος, ὡς καὶ μή ὅστι· μή ὅστι ἐὰν ἄλλα πολλαί.

Οὐ πιδανός, πλεονασμός ὅστις τῷ δ', ὡς περιεῖται ἐν τῷ πολυ-
 δίφῳ ἄρτος· ἐχθροὶ δὲ μὴ γὰρ ἐκ τῆς ἐχθῆς καὶ τοῦ ὀπτιῆ· ἢ ἢ
 ὁ δὲ ὀπτιῆς ἢ ἐχθροὶ δὲ μὴ μισοῦνται καὶ ἐκείνους· ἢ προσφω-
 νῶντες· ὅτι καὶ τὸ ἐν ὁδῷ αὐτῶν εἴτε ὑπὸ κυρῶν ἀλίσκεται,
 εἴτε κινῶσιν ἐν τῇ ἀλὶ· πλεονασμὸν ἔχει τοῦ δ'· ὡς ἔχει ἡ ἀχρ-
 ος, ἢς ὅτι χεῖρ ἀφασθῆναι τὸ ἀκανθῶδες καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ
 ὑψιγνόμῳ ὑδωρ καὶ τὸ ἀνέριθ' ἀνδρῶν καὶ ἑτέρας· ἐν οἷς καὶ
 τὸ ἀμαλδιῶν ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς φανήσεται· καὶ ἡ πίδαξ ἀπὸ τῆς
 πρὶν γινόμενῃ· ἰσως δὲ καὶ ὁ ληήδα συλλαβὴ πλεονάζει ἐν

τῷ οὐτιδανός·

Οὐατα πρῶτό τυ πόνδς τῷ ὦτα ἐκείθεν γὰρ τὸ ὦτα κατὰ ἐκ-
θλιψιν ἢ κρᾶσιν· οὕτω δὲ ἡ τὸ ὦσ, ἐκ τῷ οὐας· ἀφ' οὗ πρὸς αὐτοῖς
παλαιοῖς ἐτέρῳ αὐτὸ μόνωτος· ἔλλογος ὅ πάντως κἀνταῦθα·
καὶ ἀπέλυσιν τῷ ὦ σοιχείου· ὡς καὶ ἐν τῷ τούτῳ μὲν λέγεται
τούς μὲν λέως· πλὴν ἐκεῖ μὲν, διὰ μόνην καλλιφωσίαν· ἐπὶ
δὲ τοῦ οὐατα ὦτα διὰ δόδωσιν κρᾶσεως· εἴη δὲ ἀνὰ τὰ ἐν-
θήματα οὐατα· ὡτῶ, ἐν τῷ τούτῳ νέστος δὲ παρ' ὡς τῶν καὶ λείων
τῶν ὡτῶν τῶν· ἐπὶ δὲ καὶ ὁ αὐτῶν κατὰ καὶ σιμωνίδης· οὐατῶ-
ντα σκύφον, οὕτω ὅ παρ' αὐτοῖς ἡ θήρ ὁ αὐτῶν.

Οὐχ ἀπομαι πότερον ἀπὸ τῆς οὐ ἀρνήσεως γίνεται, ἢ ἀ-
πὸ τῷ οὐχ· λέγει μὲν ὅτι οὐκ ἀπὸ τῷ οὐχ· οὐ δὲ γὰρ ἔχει ἀ-
πόστολον· καὶ τοῦτο δῆλον καὶ ἐξ ἐτέρῳ ῥήματος, ὅτι ὁ ἄρχων·
ὅτι ἀγῶ· εἰ γὰρ ἀπὸ τῷ οὐχ αἰσινθίσεις ἐγίνοντο, ἀπὸ τῶν αὐ-
τῶν ἡ ἐφυλάσσετο, ψιλὴ γὰρ ὁ δύναται μεταβαλεῖν τὸ δα-
σὺ εἰς ψιλόν· ὡς ἀμφ' ἐμοί· ἢ δὲ δασεῖα μάλλον τὸ ψιλόν μετα-
βάλλει πρὸς δασὺ· οἷον ταῦθ' οὕτως ἔχει· δῆλον ὅτι ἐκ τῆς αὐ-
τῆς ἀρνήσεως μάλλον τὰ ῥήματα σινθίθεται· καὶ πλεονάζει τὸ κ·
διὰ τὸ ἐπάλληλον τῶ φωνήεντων μεταβαλλόμενον ὁ πηνίλα,
δασυῖται τὸ ῥήμα ὡς τὸ οὐχ ὁρῶ· ἀποτῶν ὅτι εἰ τὸ μὲν οὐκ ἀ-
γῶ ἐκ τῷ οὐ σινθίθεται· τὸ δὲ ὁχ ἀπομαι ἐκ τῷ ὁχ ὡφθ
λε γὰρ λέγειται· ὁχ ἔρχομαι· ἰστέον δὲ ὅτι καὶ τοῦτο τὸ σύμφω-
νον προσελθὼν διὰ τὸ ἐπάλληλον τῶ φωνήεντων· τῇ χητ' συλ-
λαβὴ ἀκολούθη, διὰ τὸ μὲν τῆς αὐτῆς ἀρνήσεως· ὁ τῶς ἔχον ἐγὼ
εἰς τὰς ἀπορίας καὶ λύσεις Εὐλόγου γραπτικῶν.

Οὐ, τὸ ὁ ἐπὶ ῥήμα ὅτι ἀρνήσεως· τὸ δὲ κ· πλεονάζει διὰ τῆς
χασμῶδαν· ἡ ὅτι φιλα φιλῶν ἡγείται· δασεῖα δασέων, δῆλ' ἢ
ὅτι ἡ ὁ ἀρνήσεις σινθίθεται μὲν ἐτέρῳ λέξει τῇ ἀπὸ φωνήεντος
ἀρχομένη· φιλομένης μὲν αὐτῆς πλεονάζει τὸ κ· ὡς τὸ ὁ ὁ-
νοσε· καὶ ὁ ἐπὶ κτὸν ἀν, τὶ τῷ ὁχ ὑποχωρῶν τινὶ ὁ νικώμε

νον δασίω

νον· δα συνομλύνει δὲ πλεονάζει τὸ χ· ὡς τὸ δ' ἔχ' τως· ὅστι δὲ ἐπὶ ἔ
 ῥημα μεσότῃρος.

Οὐχὶ τὸ δ' ἔχ' κατ' ἐπέκτασιν ὅστι φη' χ' συλλαβῆς ἐκ φη' δ' ἀρ-
 νήσεως· ἢ ἢ κ' π' πλεονασμὸν τὸ ὃ δ' κ' π' πλεονασμὸν καὶ μόνον
 ἢ οὐ κατ' ἐπέκτασιν· αἱ γὰρ ἐπεκτάσεις διὰ δασέων γίνον-
 ται· ἢ δ' διὰ ψιλῶν οὐ· καὶ δ' ἔχ' ἢ δ' κ' σημαίνει τὸ οὐδ' αὖ μὴ· ἢ
 ὅστι ἐπὶ ἔρῃμα ἀρνήσεως· ἢ οἱ ἰωνοὶ ἀντὶ τῆς δασέων χεῶν-
 ται· τοῖς ψιλοῖς· τὸ δὲ δ' ἔχ' παραλόγῳ ὅστι κατὰ τὸν τόνον ὡ-
 φηλεν γὰρ βαρύνεσθαι ὡς ναῖ χ· ἢ χ· ἐπεὶ ὃ παραλόγως ὀξύνε-
 ται πρὸ φη' ἐπέκτασεως· τούτῳ χάριν παραλόγως ὀξύνεται· ἔ
 μετα τῷ ἐπέκτασιν· τὰ ὃ εἰς Ωῖ καὶ χ' λήγοντα ἐπὶ ἔρῃματα
 συνησαλμύρον ἐχοντα τὸ ἰ· βαρύνεται· οἷον νόσφι· ἰ· Ωῖ· ναῖ χ· ἢ
 χ· ὅθεν ἢ τὸ πρῶτον· ἀναλογώτερόν ὅστι παρὰ τῷ πρῶτῳ πρῶτον
 δ' ὅ π' ἢ οἱ· τὸ δὲ χεῖς ἀποβάλλον τὸ σ' διὰ τὸν κανόνα βαρύνει
 ἢ γένει· χεῖς πρόσκειται συνησαλμύρον ἐχοντα τὸ ἰ διὰ τὸ δω-
 εῖ· νηί· ἢ λεοῖ· ὅστι δὲ μίμημα φωνῆς χείρων· ἐχέσασθαι Ἀριστοφά-
 νους τῇ λέξει· τὸ ἀεὶ ἢ ὅτι ἐπιτατικὸν ἐπὶ ἔρῃμα συνησαλμέ-
 νον ἐχοντα τὸ ἰ· ἢ μὴ βαρυνόμενα δ' ἀντίκειναι ἢ μὴ δ' ὀξύνε-
 σκεταί· π' τε αὐτὰ· καθ' αὐτὰ ἀλλ' ἐν συνηθείᾳ· τὸ ὃ οὐχὶ· ὡφηλε
 βαρύνεσθαι· αἱ ἐπεὶ δὴ ἐκ φη' δ' ἀρνήσεως γέγονε κατ' ἐπέκτα-
 σιν φη' χ' παραλόγως ὀξύνεται καὶ μετα φη' ἐπέκτασεως.

Ὅφελος ῥῆμα ὅστι κατὰ παντὸς αἰθμῶ φρόνημον, ὡς δὴ μὴ ὅ
 φελος νικᾷν· ὡς μὲν φη' λέκτωρ κτεῖναι, μὴ ὅφελος λίσσασθαι
 ἀμύμονα πηλείωνα, γράφεται καὶ μέγα καὶ μικρόν· καλὶ
 μαχος δὲ ἐπὶ ἐκτικῶν ὅφελον μὴ δ' ἐλύοντο θοαὶ νῆες, ὅταν δὲ
 οἱ χ' ἀπαρέμφαρν, μέγα, ὡφελον ποιῆσαι.

Ὅφελον· κανὼν ὅστι ὁ λέγων ὅτι τὸ ὅφελον ἀδιάπτωτόν ὅστι
 ἀπαρεμφάτω, συνησαλμύρον· εὐὸς ἀλλ' ἐν τινὶ ἐγκλίσει ση-
 μαίνει δὲ δύο· ὅστι δὲ χ' σ' σημαίνει τὸν ἢ ῥημα.

Ὅφελος ἀκλιτόν ὅστι· τὰ γὰρ διὰ τὸ ἐλὸς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς.

ἐκείσιν οὐδέ τιρα· οἶον εἶκελος ἀμπελῶ· τὰ ἡδὲ τῶ ελῶς δ' δέ
τιρα δισύμαβάεισιν, οἶον μίλῶ, τέλος ἐλῶς, βέλος, ἐπεὶ δὲ
ὕπερ δ' οὐ συμαβάς δ' δέ τιρον· ὡς μὴ ἐχρητὶ μιμήσαδ' αἰ
ἐμφνεν ἀκλιτῶν.

Ὀφίλω σημαίνει τὸ αὐξω καὶ διαβαίω· ὅθεν πλεονασμῶ τῶ
γίνεται ὀφείλω, ὅθεν καὶ τὸ ὀφείλημα· τὸ αὐξανόμενον ἐν ὅλῳ
κωδάνθον.

Ὀφλω τὸ χεῶσθαι καὶ γίνεται καὶ συγκοπὴν ἀπὸ τῶ ὀφείλω, ὅθεν
ἐβαρύνεται.

Ὀχά σημαίνει τὸ ἐξέχω· γίνεται ἀπὸ τῶ ἐξέχω· ἐξοχῶ· τὸ δ' ἐτε-
ρον, ἐξοχῶν· ἢ εὐθεία τῶ πληθυντικῶς, ἐξοχα· ἐὰν φαιρῆσαι φλ
ἐξ προθέσεως, ὀχα· ἐπίρρημα ὀνομαστικόν.

Ὀχῶν ὀχλὸς δ' ἐν ὁ σωέχων ἡ σφίγγων πλὴν πεικεφαλίας ἀνι-
μὰς ἀπὸ τῶ σωέχειν παρὰ τὸ ἐχέειν, ὀχλὸς· ἢ παρὰ τὸ ὀχύω· ὁ
χύωσθαι· ὀχλὸς ἀποβολὴ τῶ ὡς ἰππύω ἰππιδὸς· σημαίνει καὶ τὸν
φλύθρας μοχλὸν ἀπὸ φλ αὐφλ ἐννοίας· λέγεται ἡ ἐλζωσῆ-
ρος ὀχῆας· πλὴν τῶ θώρακος ζώρης.

Ὀχσφι· ἰστέον ὅτι ὁ μὲν δίδυμος· τὸ ὀχσφι καὶ ὀρεσφι· λίγῃ ἡγε-
νέει· ἀπὸ τῶ ὀχσφι ἐὶ ὀρεσφι δοτικῆς τῶ πληθυντικῆς κατὰ πένθε-
σιν τῶ φ· ὁ δὲ τρύφων ἐναντιοῦται αὐτῶ λέγων, ὅτι δ' αὐτῶ
ἀπὸ δοτικῆς γλυείαθ· ἐπεὶ δὲ γλυικῆς σημασίαν ἐπέχουσιν·
τὸ δὲ κατ' ὀρεσφιν ἀντὶ τῶ ἐκ τῶ ὅς· ἐὰν τὸ ὀχσφιν ἀντὶ τῶ ἐκ
τῶ ἄρματος· χρηματίζει· καὶ αὐτὰ ὅτως ὡς ἀπὸ τῶ θεόφαρον
γίνε· θεόφατ' τὸ ἐκ θεοῦ λαχεῖν, τ' αὐτ' τρόπον, καὶ ἀπὸ τοῦ ὀρεος ἡ
ὀχος γλυικῆς γίνεται ὀχσσφι καὶ ὀρεσσφι πλεονασμῶ φλ αὐ
καὶ καὶ συγκοπὴν τῶ ὀχσφι ἐὶ ὀρεσφι, ὅτως Ἡρώδιανός·
Ὀχῆον ὀχμα, ἢ τὸ πῶς εἰς ὀχῆαν ἐπιτήδω· ὀχῆας δὲ πα-
ρὰ τὸ ὀχύω.

Ὀχάι τὰ χεῖλη τῶ πρῶτος τὰ ἐξέχοντα παρὰ τὸ ἐχέω, ὀχος· τὸ
δηλυκὸν ὀχη· καὶ πλεονασμῶ τῶ φ· ὀχη· σημαίνει καὶ τὸ ἀ-

νάσσημα φησὶ γὰρ ὡς τὸ αὐτὸ ὁδοόμενον δόρυ μὲν λίσσιν αὐτὸ ἐ-
πὶ χεῖρ ἔρηται ἀπὸ τοῦ ὀξέχους.

Ὁχίσεις δὲ φησὶ παθήσεις, σενάζαι παρὰ τὸ ἄχω βαρύ γὰρ ἀφ' ὧ
πεισώμενον ἀχά ἀχέσω ἀχέσας· καὶ τροπὴ τοῦ αἰεὶ ὁ ὀ-
χέσας, σὺ μαίνῃ ἢ τὸν κετεωριζέντα τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶ ὀχῶν
ἢ γὰρ τῶ ἀνασημάτων τῶν ποταμῶν.

Ὁλος παρὰ τὸ κλῶ ἔκματικόν ὄνομα ἁλός· ἐπλεονασμῶ τ' ὅ-
ς, ὁλος ἡ ὁλῶ, ἔνθεν καὶ τὸ παρὰ πινδαρῳ ἐν Ὀλυμπιονίκῃ,
τριπλόθ' ὅκε χαλῶς ἀντὶ τοῦ ὀπληθύνων· ὁ δὲ Ἡρώδανθ' ὁ
παρὰ τὸ ἔλω τὸ συστρέφω πλεονασμῶ τ' ἡ ἔλω ἀφ' ὧ ὁλ'·
ὁ συστρέφω μὲν ὁ λαός.

Ὁχῶμαι μὲν ἐγὼ, ὀχῶ δὲ ἄλλον ἀντὶ τοῦ ἀναβιβάζω εἰς ὑπο-
ζύγιον καὶ τὸν κωμικόν, ὅτ' αὐτὴν ἐπιβαίνω μὲν ἐγὼ, ἐπιβάσκω
δὲ ἄλλος, ἢ γὰρ ἐπιβαίνην πρὶν.

Ὁχλῶντ' ἀπὸ ἐνεσῶτος γίνετ' τοῦ ὀχέω, ὅθεν παρὰ γάγον τὸ ὀχί-
ζω· ὡς ἐκ τοῦ ὀπλέω τὸ ὀπλίζω· καὶ τ' ὀφρέω τὸ ὀφρίζω καὶ
προείνωτ' ὄνομα γ' πεποίητο δὲ τὸ ὀχέειν· ἡ μιμείται ἡ λέξις κα-
λασμὸς ἢ ῥεμασιότης· τ' κελαρύζειν· καὶ τ' ὅτ' αὐτὸν σοφρόνως πέ-
φρασαι τῷ κλητῇ ἐπὶ φησὶ δὲ· ὁ δὲ οὐκ εἰς ὁ θρασέως ἔφη τὸ
παῖσα λίθος αἰείδῃ· δὴ λον δ' ὅτι ἐκ τοῦ ὀχέειν ἐπὶ τοῦ ὀχ' πλεο-
νασμῶ τ' ὁ μὲν γίνετ' ὁμοῦ ὡς ἐκ τοῦ ὀχ' καὶ ὀχλικόν τὸ κοινόν
καὶ πρυτελές, οἷον ὑπερδοχὰς ἐπ' οὖνον καὶ θῆμ' ἐραν ὀχλικάσ.

Ὁφείοντες τὸ ὀπτικῶς ἔχοντες ὥστερ' ἐκ κακείοντες τὸ κοιμη-
τικῶς ἔχοντες· ἢ πολεμῶσιόντες τὸ πλεμικῶς ἔχοντες· οἷον
τῶν ῥοίγ' ὀφείοντες, ὅτ' αὖτ' Ὀμῆρ' ἀντὶ τοῦ ὀπτικῶς ἔχοντες
ἰδεῖν θέλοντες βλέποντες· ὅθεν ὁ ἐνεσῶς ἐπὶ τῷ ὀφείν' ἔχοντες
φασὶν μέλλοντος· κλίνεται ὁ μέγας τὸ παρὰ τ' αἰατικόν.

Ὁφείδε τῶν ἐκ τοῦ ἐνεσῶτος φασὶν εἶναι· Ἡρώδανθ' ἀπὸ
τοῦ ὀφμαι γινώμενον μέλλοντος· οὐ γὰρ μαντεύεται αὐτός
φασὶ ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἰδεῖν ἐπὶ πάλιν αὐτὸ φασὶν αὐτὸν οὐκ ὅτι δὲ οὐ-